

ZrMEČEK

100
stran!

Druhá vlna Covidu-19 v DD?
DISTANČNÍ VÝUKA A VAŘENÍ!

Foto: DD Liptál

ÚVODEM

Slovo šéfredaktora

Ahoj Zámečata,

v posledních letech jsem trávil Vánoce s děckama z děčáků a se skvělým týmem vedoucích na táboře. Asi si říkáte, jestli jsem se nezbláznil, když v prosinci píšu o vánočním táboře.

Ale opravdu! Každoročně se setkáváme i o Vánocích s partou skvělých děcek na našem tábořišti Myšinec. Jen si to představte: dny plné her, vánočních filmů a dobrot z táborové jídelny. A na Štědrý den? Zdobení obrovského vánočního stromu a pečení cukroví. Pak už do sprchy, kluci do košilí, holky do šatů a začíná kouzelná štědrovečerní megavečeře. Ale kde jsou dárky od Ježíška? Na ty si musíme každý rok počkat až do rána. Ne že by je Ježíšek nestihl přinést, ale tuto tradici jsme si oblíbili, protože pak celý den můžeme řídit s krásnými dárky, a pokud jde o jejich společné rozbalování, tak si to představte jako ohňostroj plný radosti a hlavně letícího balícího papíru. Takové Vánoce mám fakt rád...

Letos může být, jak už všichni víme, všechno jinak. Ale jestli se něco nezmění, tak je to čas Vánoc a ten nám nikdo nevezme. A dokonce máme pro vás všechny i první dárek. Právě ho držíte v ruce; můžete se začít do vánočního Zámečku.

Těšíme se na vás v příštím úžasném roce 2021!

Za Frantu, Natku, Ivču, Helmuta, Jířu a Flíka

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

Posíláme vám čepice!

Roušky už máte, ale co čepice?

Protože se letos čeká tuhá zima, darovala nám společnost Yetty

z Třebíče několik pytlů krásných dětských čepic. A my je posíláme do 20 domovů, které přispěly do Zámečku svými koronavirovými i jinými zprávami. Za vše děkujeme nejen firmě, ale taky Marušce Nejezchlebové, která dar zprostředkovala.

red

NA MYŠINCI SE ZASE NĚCO BUDUJE!

Táborová základna Myšinec v Budišovicích u Ostravy, dříve „politicko-výchovné středisko SSM“, o kterou se dnes stará Duha Zámeček, je zase plná strojů a připravuje se na další akce. „Získali jsme dotaci MŠMT na rekonstrukci a odizolování jídelny, do které se nám tlačí spodní voda,“ vysvětlila správkyň Ivana Sobolová. Mrkněte na FB Myšinec - volnočasový areál pro děti.

Po 20 letech mi skončil pobyt v děčáku. DÍKY MOC!

Tak si představte, že jsem byl v děčáku 20 let. Byl jsem první dítě, které paní ředitelka Frůhaufová z Uherského Ostrohu přijímala, když mi byly čtyři roky. Svůj poslední den v děčáku na jižní Moravě jsem ale strávil už dávno.

Po maturitě na gymnáziu OPEN GATE bydlím s přítelkyní Eliškou a psem Nessie v Praze. Tady taky studuji na vysoké škole a mám skvělou práci. Dnes je mi 24 a poslední roky jsem byl v kontaktu s naším domovem hlavně přes telefon. Stejně tak s rodinou, tu jsem ale na rozdíl od mých tet a strejdů a kámošů v děčáku viděl jen párkrát. Mých pět sourozenců vyrůstalo s rodinou v Brně a dnes už jsou skoro všichni dospělí a žijí vlastní životy s vlastními rodinami. Ti na rozdíl ode mě v děčáku nikdy nebyli a tak nevím, jaké to vlastně všechno bylo.

Jedna z mých nejstarších fotek z děčáku

Chtěl bych tímto pozdravit všechny živé i ty v nebičku, kteří při mně na mé cestě v dětském domově stáli, pomáhali mi, vychovávali, podporovali i věřili. Když si vzpomenu na vyprávění mých tet a strejdů i paní ředitelku o mém dětství, jsou to emoce plné smíchu, radosti, dobrodružství i občasného zklamání. Společně jsme ale ušli dlouhou cestu plnou nových výzev a příležitostí.

Dnes je mi 24 let, 20 let jsem byl v dětském domově, 12 let jsem prožil s časopisem Zámeček, 5 let mám skvělou přítelkyni Elišku a 1 rok máme pejska Nessie, ale mám také mnoho přátel a nespočet zážitků, které se nedají vyčíslit.

Milí všichni v dětském domově, zdravím vás a posílám velké DÍKY!

Lukáš Kotlár

(poprvé): dříve DD Uherský Ostroh

Z nedávného výletu na Sněžku s Eliškou i Nessie

Ochutnávka

Podnikatel z děcáku

Karel Vašítko vždy chtěl být policistou či vojákem, plány mu překazila epilepsie. Po odchodu z DD Potštejn pracoval jako číšník, pak odkoupil kavárnu a začal podnikat. Jak se mu vede v době pandemie a jaké má cíle?

10-14

Zprávy z domovů

Koronavirus opět paralyzoval život v domovech. Články od dětí i vychovatelů přibližují trápení spojené s distanční výukou nebo karanténou, ale nechybí ani dobré zprávy, lahodné recepty a k tomu všemu spousta fotek.

15-61

Chcete knihu?

Nová publikace je určena mladým lidem, kteří se připravují na odchod z dětského domova nebo pěstounské péče a startují svůj samostatný život. Co všeho kniha obsahuje a jak ji můžete získat?

79

Začni správně

Projekt Začni správně o sobě dává vědět i během koronavirové krize. Mimo jiné pomáhá mladým lidem, kteří po odchodu z DD kvůli pandemii přišli o práci nebo bydlení. Přinášíme reportáž o jednom dni koordinátorky.

74-77

Film naživo

O netradičním projektu režiséra Viktora Tauše jsme se zmínili už v minulém čísle Zámečku. Podrobněji o propojení filmu s divadelní scénou a dětskými domovy nyní informuje Barbora Vráblíková.

80-83

6 příběhů

Jak koronavirus zasáhl do vašich životů? Přinášíme netradiční příběh středoškoláka a reportáž z „covidového“ života lidí, kteří vyrostli v různých dětských domovech, ale teď už se musí spolehnout jen na sebe.

zezadu

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

Covid-19

Patří do dětského domova, vždyť nemá rodiče, přesněji řečeno jeho rodiče se k němu nehlásí... A možná by ho měli dát rovnou do „pastáku“, vzhledem k tomu, kolik nepříjemností už natropil. Policie si to možná ještě neuvědomila, takže ho nechává, aby se poflakoval po celém světě.

Jistě je, že s domovy souvisí, a tak je smutným hrdinou tohoto čísla.

Filip Schreiber (DD Hodonín)

Nechceme dělat z Filipa hvězdu, ale on hvězdou je! Opět poslal do Zámečku nejvíce příspěvků, i když soutěž o mobil už je dávno vyhodnocená, takže žádný další vyhrát nemůže. Jenže Filip si dokonce vysloužil notebook! Ne od redakce, ale od paní Řihákové, která notebook darovala jeho domovu. A pan ředitel usoudil, že si ho nejvíce zaslouží právě redaktor Zámečku.

Jakub Pěkný (dříve DDŠ Býchory)

Odchovanec Aleše Bureše a bývalý člen dětské redakce Zámečku teď pracuje „v první linii“! Na jednotce intenzivní péče v berounské nemocnici pomáhá vážně nemocným pacientům včetně těch s diagnózou Covid-19.

Přečtěte si jeho aktuální zážitky s koronavirem, které najdete v Zámečku „zezadu“.

Petr Bakša (DD Čeladná, student VOŠ)

Většinu volného času tráví sebezvzděláváním: čte a rozšiřuje si znalosti o financích a svém zdraví. Zúčastnil se Letního podnikatelského kempu 2020 profesora Milana Zeleného. Má mnoho životních cílů, v jejichž dosažení pevně věří. Jedním z nich je být finančně svobodný a zároveň dělat vše, co ho baví. Drží se zásady, že cokoliv si člověk do mysli uloží a pokud na tom každý den pracuje, dosáhne toho.

Tereza Vlášková (dříve DD Zvíkovské Podhradí)

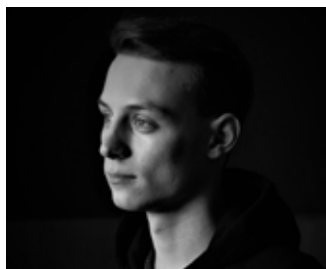
Tereza má 18 let a žije s přítelem v Písku. Život mimo domov zvládá moc dobře. Dokončila Střední zdravotní školu v Táboře, obor Ošetřovatelství, a pracuje. Pořádila si několik domácích mazlíčků. Vzorně pečuje o dva psy, andulky, krysy, hada a křečky. V současné době se připravuje na roli maminky. Jejím životním snem je, aby byla tou nejlepší mámou a časem se s přítelem přestěhovala do baráčku se zahrádkou. Je na sebe pyšná za to, že i když to po odchodu z dětského domova neměla vůbec jednoduché, podařilo se jí postavit na vlastní nohy a přemoci démony jako třeba trávu nebo alkohol. A co si ze srdce přeje je, aby nebyla jako její matka!

Nikol Stoupalová (dříve DD Dagmar Brno)

Nikol má 25 let. Nedávno opustila dětský domov, kde žila téměř 8 let. Studuje 3. ročník bakalářského studia na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, obor Sociální pedagogika a poradenství. Ke studiu tohoto oboru ji inspirovaly životní zkušenosti s ústavní výchovou a jejím opouštěním. Po škole by se ráda věnovala práci s mladými lidmi, kteří se nacházejí v podobné životní situaci, jakou prožívala sama. Zajímal by ji také práce s ohroženými rodinami. Nikol je přesvědčená, že při vhodné a včasné práci s těmito rodinami lze předejít mnoha závažným problémům, které mohou skončit právě až odebráním dítěte z rodiny.

Ve volném čase se věnuje fotografování, literární tvorbě, čtení a ráda tráví čas v přírodě. Je na sebe pyšná za to, že se navzdory všem překážkám nevzdala a jde si za svým snem mít smysluplný samostatný život. Na cestě ji podporuje spousta skvělých lidí a organizací, kterým Nikol od srdce děkuje.

Rostislav Vašík (DD Olomouc)

Devatenáctiletý Rosta studuje Střední školu filmovou ve Zlíně, kde ho brzy čeká maturita. Chce zkusit štěstí na DAMU a JAMU – obor Činoherní herectví. Filmová škola ve Zlíně je pro Rostislava jedním z míst, kde dostal velkou dávku inspirace a motivace a nedokáže si jinde představit lepší studium: budova plná umělců a především učitelů, kteří posouvají sny studentů a rozvíjí duši umělce. Jako herec již působil v Hudebně-dramatickém studiu při Moravském divadle Olomouc a divadle Tadeáše Říhy v Praze. Zahrál si také v TV Prima v seriálu Modrý kód (147. díl a 212. díl). Říká, že za vším, čeho dosud dosáhl, stojí vlastní dřina, úsilí a dobří lidé kolem něj. Rád by poděkoval řediteli DD Olomouc Daliboru Křepskému, vychovateli Jiřínce Švecové a bývalému vychovateli Mgr. Ludku Doleželovi.

ANDĚLSKÉ POZDRAVENÍ

Každý rok, těsně před Vánoci, se do Krompachu sjíždějí andělé z široka i daleka, aby si společně užili Andělskou slavnost. Aby oslavili adventní čas, aby strávili andělské chvíle s dětmi z Dětského domova Krompach a aby jim popřáli vše dobré do Nového roku.

Dětský domov se jako kouzlem promění v rozzářený domov andělů a andílků, kteří se pod blankytně modrými nebesy setkají u nebeské hostiny s krompašskými sousedy a dalšími přáteli. Povídání, klábosení a smích je doprovázen andělskou hudbou a čas jako by se na chvíli zastavil...

Letošní rok je, krom jiného, zvláštní tím, že se Andělská slavnost poprvé od roku 1999 nekoná. Neznamená to ale, že andělé na Krompach zapomněli. Naopak. Myslí na děti o to usilovněji, vzpomínají na všechny předešlé slavnosti a doufají, že se s nimi zase brzy shledají. Posílají po hvězdách, nebeských postlech, svá přání

a vzkazy, a když se děti večer před usnutím pozorně podívají na hvězdnou oblohu, možná jim zrovna nějaké to přání rozzáří jejich sny a zpříjemní čekání.

My z Letního domu přejeme dětem z Krompachu a také Vám všem ostatním, abyste prožili klidný advent i vánoční svátky, aby se Vám plnily Vaše přání a sny a také, abyste uměli druhého v zimě zahřát slovem a pohlazením tak, jako to umí andělé.

Andrea Blahovcová

Kavárna místo uniformy. Ze dne na den se ze mě stal podnikatel, říká Karel Vašátko (dříve DD Potštejn)

Karlovi je 25 let a žije v Kostelci nad Orlicí. Před pěti lety opustil brány Dětského domova Potštejn, kde vyrůstal deset let. Na střední škole vystudoval obor Bezpečnostně právní činnost, který úspěšně ukončil maturitní zkouškou. Chtěl se stát policistou nebo vojákem, osud jej ale zahnal do restaurace. I díky partnerskému projektu Nadace Terezy Maxové dětem Accenture Academy měl Karel odvalu a se svými zkušenostmi číšníka se rozhodl koupit kavárnu. Stal se podnikatelem.

KONEC SNĚNÍ

Proč vlastně nakonec nepracuješ u policie nebo armády?

Od svých patnácti let jsem chtěl být policista nebo jít do armády. Ale protože mám epilepsii, tak k policii ani do armády jít nemůžu. V osmnácti mi řekli, že nemůžu mít řidičák ani zbroják. Prej jsem si to zkazil sám. Nějak to se mnou švihlo, bylo to prej z fyzického i psychického vyčerpání, do toho nějaký alkohol a bylo. Do svých 18 jsem ale nic nepoznal. Stalo se to pár dní před mými osmnáctými narozeninami. Vůbec jsem nevěděl, co se děje. Pak se ty sny nějak rozplynuly...

A stal se z tebe podnikatel kavárník...

Po odchodu z dětského domova jsem nastoupil jako číšník v hotelu. Pracoval jsem postupně ve dvou restauracích. Jednoho dne přišla nabídka majitele kavárny Vinyl Café, kam jsem v listopadu 2018 nastoupil jako provozní kavárny. Původní majitel se rozhodl podnik prodát a s nabídkou oslovil mě. Po dlouhém zvažování jsem kavárnu odkoupil, vzal si na ni podnikatelský úvěr a ze dne na den se ze mě stal podnikatel.

ACCENTURE ACADEMY

je společný projekt Nadace Terezy Maxové dětem a společnosti Accenture. Projekt pomáhá dětem při vstupu do samostatného života a při přípravě na budoucí povolání. Cílovou skupinou jsou děti ve věku 15 až 26 let. Aktuálně je projekt realizován v 15 dětských domovech.

 accenture

 NIM
Nadace Terezy Maxové dětem

Klade si za cíl zejména:

- motivovat děti ke zvyšování vzdělání,
- nabídnout jim širokou škálu možností vzdělávání a vhodné volby povolání,
- podpořit je a doprovázet při hledání praxe či brigády,
- připravit, podpořit a doprovázet je při hledání a ucházení se o zaměstnání,
- zvýšit jejich orientaci ve světě osobních financí,
- celkově je připravit na samostatný život a podpořit jejich orientaci ve světě a společnosti.

Pro podnikatele to teď musí být těžké, jak to zvládáš?

Teď to prožívám špatně. Podnik mám zavřenej. Přemýšleli jsme o výdejním okýnku, jenže Kostelec nad Orlicí je strašně malé městečko. Mám zavřeno už podruhé a snažím se vydělávat po brigádách, abych to utáhl a nemusel to prodávat. Teď jezdím na stavbu zedničit, vlastně dělám to, co jsem dělal i dřív, než jsem se stal číšníkem.

KÁVA A MUZIKA***Kde vznikla myšlenka podnikat?***

Z domova jsem se odstěhoval do Litomyšle, odkud jsem měl přítelkyni. Když jsem se s ní

rozcházel, tak kamarád, který se mnou byl v domově, mně dohodil práci na hotelu jako číšník. To jsem nikdy nedělal, tak jsem se začal učit číšničině. A začalo mě to bavit, začalo mi to jít.

V jakém stylu je zařízena tvá kavárna?

Jmenuje se Vinyl Café a je udělaná v hudebním stylu, jak to bylo zařízené už přede mnou. Nechal jsem to tak, jak to bylo, jen lehce upravil. Máme tam gramofonový desky, trubky, saxofony, housle, kytary, hudební fotky. Je tam poklidná atmosféra, pohodička.

Co ses musel naučit, abys takovou kavárnu mohl mít?

Musel jsem se naučit, jak správně udělat kafe, kolik druhů vlastně je, jak se s kávou zachází. To se člověk tak nějak učí. Ještě nejsem ani proškolený a nemám k tomu ani certifikát. Ale naučil jsem se to a jde to, ale tu certifikaci si budu muset udělat, abych byl oficiálně barista.

Co pro tebe bylo v rozhodnutí to klíčové, jestli do toho půjdeš?

Chtělo to hlavně odvahy něco dokázat. Říct si jdu do toho/nejdu do toho. Člověk se učí za provozu. Zjistí, co se musí naučit nebo co už naopak umí. Ono to pak jde samo. Máme to spolu s přítelkyní. Sem tam se nějaká brigádnice přihlásí přes léto, která nám pomáhá. Přítelkyně má ještě ale svoji práci.

DOMOVSKÁ POUTA

Řekl jsi mi o tvém staršímu bráchovi, máš ještě další sourozence?

To ani nechceš vědět. Mám hodně sourozenců. Některé ani neznám. Když jsem to počítal, tak z tátovy strany šest a z máminy sedm. Znáám asi těch sedm, řekl bych. Bráchu staršího, se kterým jsem vyrůstal v Potštejně, o tom nikdo nic neví, a další dva by měli být někde v Polsku. Ti z tátovy strany by měli být v Jaroměři, tam kde jsem se narodil a vyrůstal, než jsem odešel do Potštejna. Staršímu bráchovi se narodilo dítě, to pro mě bylo důležité. A pak pro mě bylo důležité, že jsem našel dobrou ženskou, která mě dokázala ukočírovat. Se mnou to bylo divoký v jednu chvíli. Jsme spolu už přes 3 roky.

Jak vzpomínáš na dětství v děčáku?

Na dětství v domově vzpomínám rád. Myslím, že ze mě vychovali slušného člověka. Paní ředitelka mě vždycky dost podporovala, i když jsem udělal nějaký průser, ze všeho mě vytáhla. Nebýt jí, tak jsem možná skončil hodně špatně. Ale já jsem jí to říkal vždycky, že jí budu nadosmrti vděčný. Taky jsem tancoval, jezdil jsem na taneční tábory, kde jsem pak jezdil i jako vedoucí, hrál jsem fotbal. Kdysi jsem psal i do Záměčku, to je asi 10 let zpátky. Pamatuji si na Miloše, Graciána, s nimi jsem se vždycky vídal hrozně rád.

Co je podle tebe důležité při odchodu do samostatného života?

Pro mě bylo hlavní, že jsem měl kam jít. Sehnat si bydlení, to je to nejdůležitější. Poté je to kva-

„Chtělo to hlavně odvahu něco dokázat. Říct si: jdu do toho! Ono to pak už jde samo...“

litní práce nebo aspoň taková, aby člověka uživila nebo i bavila. A taky se nechytit špatných lidí. Je to klíčové; měl jsem si kde ustat, najíst se, zajít do práce, po práci jsem se měl kam vrátit, člověk byl klidnej. Jenže pak jsou lidi, co nemaj kam, nemaj s kým. A pak začnou dělat blbosti. Člověk si to musí srovnat, jak to chce.

Připravil Lukáš Kotlár

V domově s kamarádem Milanem, který mu dohodil první „osudovou“ práci za barem

S fotbalem začal ještě v děčáku. Dodnes hraje s kamarády a vítězí!

Po maturitě zvládl Karel odchod do samostatného života skvěle (vpravo za maturantem v zelené košili)

Předčasný vánoční dárek

PODĚKOVÁNÍ

Začalo to tím, že se jedna paní rozhodla pomoci dětskému domovu v této krizové situaci. Všichni jsme se museli začít vzdělávat online, avšak dostatečné vybavení technikou nám scházelo. Strejda ředitel se snažil situaci zachránit tím, že koupil na každou skupinu notebook.

Pro tuto myšlenku se nadchla i paní Řiháková. Její možnosti jí nedovolily koupit notebook na každou skupinu, ale mohla si dovolit koupit jeden. Strejdu ředitele napadla jiná věc. Jelikož píšu články do Zámečku, dohodli se na tom, že počítač daruje paní Řiháková mně, čehož si nesmírně vážím a mám z počítače ohromnou radost. Díky tomuto daru mohu snadno vytvářet další články a také se lépe věnovat momentální distanční výuce. Paní Řihákové a její rodině patří z mé strany obrovské díky.

To ale není vše a s dary se ještě nekončí. Tentokrát ale nebudu já obdarovaný, nýbrž také někomu něco daruji. V předstihu jsem si totiž přál na Vánoce tablet, který mi měl pomoci se studiem a hlavně s těmito články. Jenže počítač už mám a tablet teď nepotřebuji, proto jsem se i já rozhodl někoho obdarovat a tablet mu dát. Prozatím tuto osobu z našeho domova nebudu jmenovat, aby to bylo překvapení, ale už mám jasno. Víím, že ho bude také moc potřebovat a bude pro něj stejně důležitý, jako pro mě.

Vánoce už jsou skoro za dveřmi. V domově

vyrábíme vánoční přáníčka a už je máme skoro všechna hotová.

Vánoční přáníčka už skoro máme

Nakonec bych chtěl popřát vedení a redaktorům Zámečku, vychovatelkám a vychovatelům ze všech dětských domovů, všem dětem, které žijí v DD a v neposlední řadě i mé dárkyni paní Řihákové šťastné a veselé prožití svátků vánočních a šťastný rok 2021.

Váš Filip z DD Hodonín

MY TO DÁME!

Koronavirové reportáže
z dětských domovů

Foto: DD Semily

DD Čeladná dostal 15 počítačů od Motoru Lučina, na 5 notebooků přispěje dětem Nadace ČEZ

Konec front a pořadníků na počítače. V beskydském Dětském domově Čeladná jsou na případná další kola distanční výuky dokonale vybaveni.

Počítače se dnes shánějí v rodinách i v dětských domovech. Ten čeladenský měl štěstí na dobré lidi z regionu: získal 15 repasovaných počítačů od společnosti Motor Lučina. „Oslovil jsem našeho partnera, společnost TINT, zda by neměli nějaké starší, renovované PC, které by mohli poskytnout na výuku pro děti z dětských domovů. TINT počítače připravil, nainstaloval legální software WIN10 a další přípravy na výuku. My jsme nakoupili nové monitory, myši, klávesnice, web kamery a vše potřebné k provozu,“ vysvětlil jednatel společnosti Motor Lučina Tomáš Polach po předání počítačů do Čeladné.

„Pro nás je možnost takto pomoci vyloženě potěšením,“ dodal Tomáš Polach s tím, že vše začalo v klubech Házená FM a Volejbal FM, kde mezi sebou vybrali 12 tisíc a chtěli je poskytnout na dobrou věc.

Další peníze, konkrétně 150 tisíc korun, získal domov od Nadace ČEZ. Nakoupí za ně 5 nových notebooků. „Teď už nebudeme mít o počítače nouzi, každý větší školák bude mít svůj vlastní,“ řekl vedoucí vychovatel René Dvoran.

VS

Tři budišovské rodinky

Tři rodinné skupinky z DD Budišov-Holeje popsaly, jak vypadá jejich (tý)den v době covidové.

RADOSTNÉ CHVÍLE SE ZDRHALKOU

Učím se přes office a chodím za kočkou jménem Zdrhalka. Chodím ven, koukám na televizi, hraji si s malými dětmi, koukám do mobilu. Hrajeme hodně her, třeba fotbalék a karty, a cvičíme na vánoční besídku. Měli jsme halloweenskou párty, tančili jsme.

HOLČIČÍ VÝPRASK VE FOTBÁLKU

Já v průběhu karantény chodím za kočičkou, o kterou se staráme. Ráda si zacvičím. Co se mnou dělá karanténa? Furt bych pekla. Pak se učím, ráda chodím na procházky, někdy i s kočkou. Malujeme, vyrábíme a jsme šťastní. Na Halloween jsme měli diskotéku, všichni jsme řádili. Hráli jsme i turnaj v malém fotbálku. Myslím, že jsem jim to nandala. Skoro samí kluci to hráli a já jsem skončila druhá!

1. RODINKA

Nejdřív práce, potom zábava ŠKOLA VOLÁ

Ráno o půl 8. nás vzbudí teta a my máme čas do tří čtvrtě na 8 na to, abychom se nějak zkulturnili a dali do kupy. Deset minut před 8. hodinou bychom všichni měli být nachystaní na distanční výuku. Každý si dělá svoje věci do školy a tak nějak jsme většinou všichni na klubovně a učíme se, povídáme si, tety hlídají menší děti, které ještě chodí do školky. Takhle to je až do oběda.

POBYT VENKU ZVEDNE NÁLADU

Po obědě malé děti chodí spát a my se stále učíme, někdo má online výuku. Někdo vaří nějaké dobroty z nudy a chuti na něco sladkého, když si nemůžeme teď nic nikde koupit. Anebo prostě jdeme ven a snažíme se nějak bavit a udržet si dobrou náladu i v takové době.

2. RODINKA

Energii dodaly výsledky testů i Hromová parta

V srpnu a počátkem září, když částečně pominuly všechny zákazy a příkazy, jsme byli v Priessnitzových lázních v Jeseníku, navštívili jeskyni Na Pomezí. Na odpoledne jsme si odskočili do zoologické zahrady v Ostravě a zúčastnili se dvou akcíček pořádaných jinými organizacemi.

A pak se ten prevít COVID objevil znovu a všichni už z toho padáme na hubu. Distanční výuka ráno, odpoledne učení, chvilka volna v parku na skotačení a dovádění, potom praní, žehlení, vaření. Ještě že je alespoň víkend, to si děti alespoň částečně odpočinou.

ZDRAVÉ TĚLO, ČISTÝ DOMOV

Všichni zaměstnanci i dětičky se podrobili testu na COVID-19. Z prstu nám odebrali vzorek krve a po dvou hodinách jsme zjistili, že je celý náš domov „čistý“. Razítko, které mělo zmiznout z hřbetu ruky za 24 hodin při pravidelném mytí, zmizelo už během 12 hodin.

Také nás navštívil Tomáš Slavata s jeho Hromovou partou a do domova nám donesl spoustu dezinfekce od firmy Manufaktura. Děti obdaroval i kopacím míčem, hračkami a společenskými hrami. Za toto Tomášovi a jeho partě moc děkujeme.

Martin Holčapek
DD Radkov-Dubová

Tomáš Slavata nám přivezl dezinfekci i zábavu

Razítko mělo zmizet za 24 hodin...

...ale když jste si pořádně myli ruce...

...bylo pryč už za 12 hodin!

ZE ZÁMKU SE STAL HRAD

Jako všech domovů, i nás se dotkla opatření spojená s koronavirem. Zámek, který pro nás byl základnou při všemožných výletech a aktivitách, se proměnil v pevný hrad, za jehož branami se hájíme proti neviditelnému nepříteli. Naší hlavní zbraň je mytí rukou a nošení roušek. Naše noční tety byly a jsou v jejich šití velmi kreativní. Děkujeme, že nám je šijete!

Uvnitř dohromady, venku do hromady

I když jsme byli v mnohých činnostech omezení a teď zrovna nemůžeme poznávat krásy našeho okolí, stále nám zbývá dostatek možností, jak si ukrátit volné chvíle. Hrabání listů a práce na pozemku není sice z našich nejoblíbenějších činností, ale když se vychovatel nedívá skáče do hromady, kterou jsme si nahrabali – to nás vždy rozveselí

Když počasí nebo stále se zkracující den už nedovolí další pobyt venku, i uvnitř máme dost možností, jak trávit volný čas. I přesto, že nám školní povinnosti ukrájí velkou část dne a domácích úkolů máme více, než bychom si přáli, stále zbývá nějaký čas na zábavu. V nadcházejících dnech se třeba chystáme na akci „Děčák hledá talent“ a pilně cvičíme. V posilovně pak můžeme vybit přebytečnou energii. Radost nám dělá i tělocvična, kde můžeme hrát fotbal, když už venku padla tma.

Přestože ani v této době rozhodně neatálíme a pořád něco děláme, nemůžeme se dočkat, až svět bude zase normální!

Vlastimil Holíček a Petr Mohyla, DD Dubová

Co se ti nejvíce nelíbí a naopak líbí na životě v karanténě?

LENKA

Nelíbí: Je mi líto, že nemůžu chodit za rodinou.

Líbí: Nemusím jezdit takovou dálku do školy.

DOMINIK

Nelíbí: Nemůžu chodit ven a moje kamarádka má covid.

Líbí: Trávíme více času s vychovateli, které máme rádi.

MARCELA

Nelíbí: Teď často musíme hrabat listy.

Líbí: Často pečeme dobré buchty a perníky.

ANKETA

V chrudimském DDŠ pomáhali vojáci

Oproti jaru si „užíváme“ koronavirus v plné palbě. Byli jsme v takové personální nouzi, že jsme požádali o pomoc Armádu ČR.

TRPĚLIVOST A KLID

Koronavirus uzavřel DD Chrudim v karanténě na celý měsíc, od 23. října do 19. listopadu. Onemocněla téměř polovina dětí, učitelů a vychovatelů. Děti se nedostaly mimo areál domova. Nebyly na vycházce ani za svými rodinami. Byl to dlouhý čas a utíkal velmi pomalu. Poděkování patří hlavně dětem, které tu „dobu covidí“ zvládly s trpělivostí a klidem. Poděkování patří i všem vychovatelům a pracovníkům, kteří vymýšleli zajímavé činnosti.

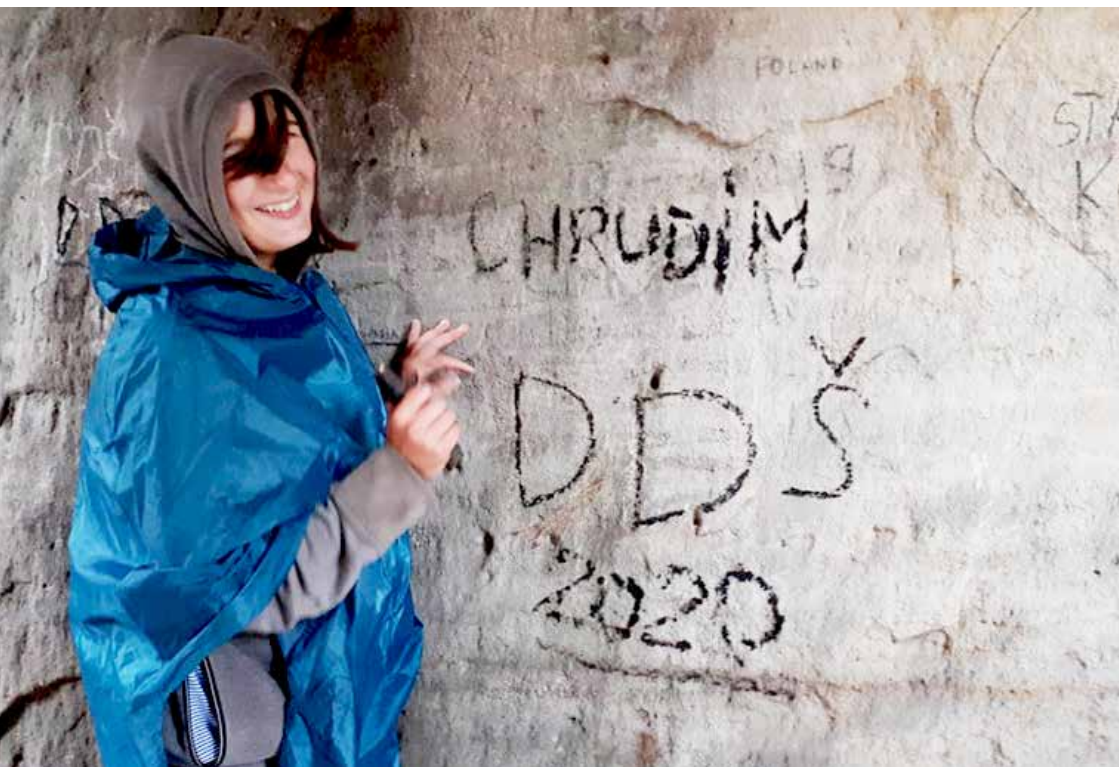
VELKÉ MALIČKOSTI

Pomáhalo a pomáhá nám spousta lidí, ani je nelze všechny vyjmenovat. Říká se, že v nouzi poznáte přítele. Jsou tady a je jich hodně: od pracovníků Krajské hygienické stanice

v Chrudimi přes úředníky Krajského úřadu Pardubického kraje, neziskové organizace Centrum Dona Bosca v Pardubicích, Tomáše Slavatu, dobrovolníky z Českého červeného kříže v Chrudimi až po dárce notebooků a kolegů na telefonu.

Každý udělá nějakou maličkost, a když se ty maličkosti navléknou na šňůrku, je z nich krásný náhrdelník.

Lenka Kábelová
ředitelka DDŠ Chrudim

Dýňáčci z kompostu

O pracovních činnostech jsme dlabali dýně. Ty nám moc hezky vyrostly na kompostu.

Nejdřív jsme dýním odřízli nožem kloboučky. Pak jsme lžícemi dýně vydlabávali tak dlouho, až nebyla uvnitř žádná semínka. Nožem jsme vyřízli pusy, nosy a oči.

Větší děti to mohly zkusit samy. Paní učitelka byla taky šikovná a zkoušela to s menšími kluky. Všechny nás to bavilo a měli jsme z dýňáčků radost.

Julča a Jirka
DDŠ Chrudim-Přestavky

Když chceš, tak to dokážeš!

Všichni si uvědomujeme, že se náš život v době konoraviru změnil. Nemůžeme navštěvovat školu, zájmové kroužky, komunikujeme s kamarády pouze přes počítače. Navzdory všemu máme výhodu, že na naší rodinné skupině je více dětí, se kterými můžeme trávit svůj volný čas. Tety nám zpestřují náš volný čas různými aktivitami.

PŘÍRODA VS. INTERNET

Hodně času trávíme v podzimní přírodě a pozorujeme, jak se mění. Podzim je krásný. Při vycházkách sbíráme přírodniny a pak vytváříme koláže z listů, skřítky, zvířátka z kaštanů. Moc se nám líbí barevné listy, které používáme při focení.

Když je venku nevlídné počasí, věnujeme se kreslení, výrobě výrobků z papíru, modelíny. Rádi děláme různé pokusy, které si hledáme na internetu. Využíváme i dlouhou chodbu v našem domečku ke sportovním aktivitám. Paní ředitelka nám zajistila i on-line preventivní program – Když chceš, tak to dokážeš!, který se nám moc líbil.

BUDE ODMĚNA?

Často se ptáme našich tet, zda do-razí čert a Mikuláš. Bylo by nám líto, kdyby letos nepřišli, protože víme, že jsme celý rok moc hodné a zasloužíme si malý balíček plný dobrot.

Začínáme se těšit na Vánoce. I když budou jiné, tak si je s tetami uděláme krásné.

**Děti ze 2. a 3. RS
DD Frýdlant**

Život v době koronavirové. Společně to zvládneme!

Poslední týdny a měsíce nejsou snadné pro nikoho z nás. Již nějakou dobu se naše země i celý svět potýká s virovou pandemií a opatření mají velký vliv na naše životy. Stejně jako všude jinde se i náš dětský domov snaží všemožně situaci přizpůsobit, zmírnit možné šíření nákazy a poprat se s tím, jak se jen dá.

V září se děti ve škole ani neohřály a základní škola, do které naše děti chodí, byla kvůli pozitivním případům uzavřena a děti se učily doma. Už to vypadalo na návrat zpět, ale zhoršená situace nedovolila a děti zůstaly na distanční výuce nadále kvůli plošnému uzavření škol.

NÁPOR PRO VYCHOVATELE

Když se školy uzavřou, znamená to pro dětské domovy to, že děti jsou v zařízení neustále a veškerá péče o děti a nyní i výuka padá na

vychovatele, kteří se s tím musí umět poprat. To, co mnohé rodiny třeba jen se dvěma dětmi jen horko těžko zvládají, naše tety musí zvládat s osmi dětmi na skupině. Není to někdy jednoduché, ale díky skvělému přístupu tet i dětí se to zvládnout dá.

HLAVNÍ JE VESELÁ MYSL

Co děláme v této době?

Snažíme se zaměstnat ruce i hlavu. V březnu jsme šili roušky, učíme se a pracujeme pilně do školy, pracujeme na zahradě, hrajeme si,

malujeme, tvoříme, chodíme na procházky do lesů, a hlavně zachováváme si veselou mysl. Společně to totiž zvládneme!!!

PODĚKOVÁNÍ

Velmi nám v této době pomáhají i různé organizace a dobří lidé z našeho okolí. Moc bychom i touto cestou chtěli poděkovat:

- hasičům z města Veltrus,
- Tomáši Slavatovi a jeho týmu,
- přátelům z Tesca Postřižín
- a týmu z Unipetrolu

za to, že na nás nezapomněli a v této těžké době nám poskytl roušky, dezinfekci, ovoce a dobrůtky pro děti, a hlavně podporu a úsměv.

Martina Soukupová
DD Kralupy nad Vltavou

Občerstvení na Lužáku

Děkujeme hasičům z Veltrus, Tomáši Slavatovi, přátelům z Tesca Postřizín a týmu z Unipetrolu

Den je bez cesty do školy a vycházek někdy tak dlouhý, že se pustíme i do čtení. A to je co říct!

Největší výhodou nouzového stavu jsou chvíle, kdy se nic nemusí

ADRI Z KRALUP MÁ JASNO: VE ŠKOLE JE TO LEPŠÍ!

Ráno vstáváme asi v sedm hodin, musíme se rychle nasnídat, abychom stihli online výuku. Učíme se přes počítač celé dopoledne, někdy až do půl druhé. Dokonce jsem dělala i test z přírodovědy. Ale tahle výuka mě moc nebaví, ve škole je to lepší. Jako kámoši a tak.

Koronavirus udeřil v DD Lipová.

Pomohli zaměstnanci, dobrovolníci i politici

Letošní rok je zcela mimořádný a především poněkud neuspořádaný. Může za to celosvětově rozšířená nemoc Covid-19. Zasáhla život i v dětském domově v Lipové na Děčínsku. První koronavirovou vlnu tam zvládli doslova bez ztráty kytičky. Nemarodil nikdo z personálu, také všechny děti byly zdravé. Jenže...

Zavřely se všechny školy a vychovatelé rázem museli pečovat o své svěřence nepřetržitě, tedy 24 hodin, den co den. V běžném roce se totiž o školáky i předškoláky starají ve všední dny jen odpoledne a večer, na noc pak nastoupí takzvané noční tety. V běžném školním roce jsou děti dopoledne ve školách, školkách i družinách a vychovatelé tak mají dostatek času na organizaci a přípravu odpoledního a večerního programu a také na to, aby nabrali sil na další den.

„Do služby se museli zapojit i ti pracovníci, kteří běžně neslouží, tedy já, moje zástupkyně, sociální pracovnice i zdravotnice,“ vypočítává ředitel Dětského domova Lipová Leoš Moravec. I tak už na jaře měli vychovatelé desítky přesčasových hodin a další nápor měl ještě přijít.

DELŠÍ SMĚNY, SILNĚJŠÍ WIFI

Druhá vlna lipovský dětský domov už zasáhla. Onemocnělo několik vychovatelů i noční sociální pracovnice. Dětem se opět uzavřela škola a kolotoč nepřetržitých dvanáctihodinových směn začal nanovo. Problémem byla pro domov distanční výuka, která na podzim byla mnohem intenzivnější než na jaře. A tak internetové připojení, které bylo dosud dostačující, se stalo pro online výuku skoro tragédií. První den se některé děti nemohly se školou vůbec spojit. Domov proto musel posílit wifi připojení a sehnat desítku počítačů tak, aby děti mohly pracovat s co nejmenšími technickými problémy. A to se povedlo. Co vyřešit ale nešlo, byla sociální izolace dětí v domově.

„Zavřené školy, nemocní vychovatelé i obavy z toho, aby nemoc nezasáhla celý domov, byly

děti zavřené na svých skupinách, nesměly se navštěvovat, nesměly chodit na společné vycházky, a tak jim scházel kontakt s vrstevníky. O to těžší práci měli naši vychovatelé, kteří kromě toho, že dopoledne dětem pomáhali s výukou, museli na odpoledne a volné víkendy vymyslet natolik bohatý program, aby děti uspokojil a ony nestrádaly nedostatkem sociálních kontaktů,” vysvětlil Moravec.

NENECHALI NÁS NA HOLIČKÁCH

Ředitel je na svůj personál patřičně hrdý. Oceňuje, jak se svých úkolů ujali. „V běžné rodině jsou jedno dvě děti, jenže u nás má každý vychovatel ve své rodinné skupině osm dětí různého věku a s nimi musí zvládnout výuku. Není to opravdu nic jednoduchého, když každé dítě má jiný předmět, každý nemá svůj počítač či tablet a musí se u nich střídat. Jeden pracuje od osmi, v devět musí pustit dalšího, jiný vyplňuje pracovní sešit a jiný musí číst nebo počí-

tat. Přesto jsme to, myslím, zvládli výborně,” dodává ředitel.

Domov by koronavirovou krizi ale nezvládl bez obětavé práce všech zaměstnanců, nejen těch, které se starají o děti přímo. „Za to jim všem patří obrovský dík. Stejně tak obrovský dík patří těm, kteří domov nenechali na holičkách. Těm, kteří nás na jaře i na podzim zásobili rouškami, dezinfekčními prostředky, vitamíny, nejrůznějšími pomůckami pro to, abychom se s nemocí uměli vypořádat. Ať už to byli jednotlivci, různé organizace či náš zřizovatel Ústecký kraj,” uzavřel Leoš Moravec.

Alice Klaubenschalková

Básničky a fotky z Liptálu

Koho netrápí rýma, skládá rýmy. Tak jako Jeninka, Lucinka a Mareček s tetou a dalšími kamarády z liptálského domova.

ŘÍJEN

Už je to tu děti zas, ten covidový smutný čas.

Žádná škola, žádné kroužky,
nasadíte si prosím roušky.

Nám to až tak nevadí, pexeso nás zabaví.

Když zavřeli nám školku a školu,
rozhodli jsem se být pořád spolu!

Vaříme, pečeme, pouštíme draky,
na Halloween třáslí jsem se strachy.

Tety nám všem připravily stezku odvahy,
aby uklidnily naše věčné dohady.

Tak existují ty strašidla, nebo ne?

Z papíru jsme vyráběli hříbky, ježky, lístečky,
četli jsem si na dobrou noc
pohádkové knížečky.

Venku se nám setmělo, co se to tam děje?

Za oknem se na mě podzim rozzářeně směje.

LISTOPAD

Padá listí, vítr vane, co se tento měsíc stane?

Řekli bychom, že spíš nic,
a tak křičím z plných plic:

Už je listopad! Musíme psát Ježíškovi.

Mám plno otázek, a potřebuju to vědět hned,
jestli ví, kde bydlím, kdo mi řekne odpověď?

Krátíme si čekání, nálada je na hraní.

Člověče, nezlob se každý den hrajeme,
u Petra Černého moc se nasmějeme.

Nevadí nám listí, ani kaluže,
stejně se nikam nemůžeme.

Máme jedno malé přání,
ať je zdraví všude k mání.

Ale teď už ticho, slyšíte to taky?

To blíží se advent a vánoční svátky.

V Litovli jsou v kurzu Monopoly, holky objevují vyšívání

Od 14. října jsme museli „překopat“ zaběhnutý režim v DD Litovel (ostatní domovy to mají jistě také tak) a uzpůsobit jej distanční výuce 24 dětí. Začátky rozhodně nebyly jednoduché.

Sladit online výuku osmi dětí v jedné skupině jen se dvěma notebooky, do toho psát úkoly a učit se s malými dětmi na malém prostoru a ještě k tomu řešit různé jiné potřeby dětí, nás vychovatele stálo hodně sil. Nicméně, nestěžujeme si. Je to naše práce a my jsme si ji vybrali.

Děkuji všem kolegům v DD za jejich svědomitý a zodpovědný přístup k práci. Velký Dík patří také panu Samkovi z organizace Děti v akci, která nám darovala čtyři notebooky a pomohla nám tímto způsobem zkvalitnit distanční výuku v DD.

PROCHÁZKY POD ŠÍRÝM NEBEM, HRY POD STŘECHOU

Jak se máme a co děláme, když se zrovna neučíme?

Hlavně se snažíme chodit do přírody, dlouhé procházky o víkendu bývají samozřejmostí. Když je venku škaredě, hrajeme v DD různé stolní hry („v kurzu“ jsou hlavně Monopoly, Dobble, karty). Malé děti si oblíbily starou známou kuličkovou mozaiku, při jejímž skládání trénují hlavně jemnou motoriku. Velké slečny se občas zabaví vyšíváním dle předlohy. Malá děvčata dostala od tety „živý“ dárek – šnečky, a možná k němu přibude i slímák.

Kreativní činnost podporujeme vybarvová-

ním omalovánek, mandal nebo pracovních listů. Občas si také upečeme nějakou dobrotu (koláče, buchty, bábovku). Prožívání každého dne trochu „jinak“ zpestřené netradičními činnostmi nám lépe pomáhá zvládat náročné dny poslední doby.

Renata Doubravová
vychovatelka DD Litovel

A po monopolech následuje Dobble

Holky dostaly od tety živý dárek - šnečky!

Jak prožívají dobu „covidovou“ kluci a holky v DD Litovel?

MARUŠKA (17): „V karanténě dělám neustále samé úkoly. Když mám čas, tak pomáhám s malými dětmi dělat úkoly. Také pomáhám s vařením a uklízením. Když máme po úkolech, tak jdeme s tetou na procházku do přírody.“

SANDRA (21): „Ráno se probudím, jdu na snídani, potom dělám věci do školy, pak si píšu příběhy, čtu si a dívám se na filmy a seriály.“

ADRIANA (17): „Nejvíce času trávím na pokoji a zabývám se nějakými aktivitami. Vlastně jsem pořád na pokoji a občas pomůžu tetám třeba s hlídáním dětí, úklidem nebo s vařením. Dělala jsem palácinky a mega dobře dopadly.“

MARUŠKA (9): „Když je karanténa, pomáhám tetám, uklízím si na pokoji, hraji si, dělám domácí úkoly, hraji si s kamarádkami.“

FILIP (12): „Rád si hraji v „koutěčku“ a také pomáhám tetě s vařením (loupu cibuli). Baví mě pohádky v televizi a často se dívám z okna. Moc rád skládám puzzle.“

LUCKA (8): „Ráda pomáhám tetám s vařením a starám se o šnečky, které jsem dostala od tety Evy. Také ráda dělám pokusy. Občas si hraji se sestrou na tygry.“

TOMÁŠ (8): „Když je karanténa, tak se dívám moc rád na výtahy na počítači a kamarád Mirek mi stahuje do mobilu písničky. Potom je poslouchám. Občas pomáhám tetám s přípravou večeře a rád zametám na klubovně podlahu.“

ONDRA (7): „Hraji si na „Lví hlídku“. Občas pomáhám tetám s vařením (loupu česnek a cibuli, z toho mě pak bolí oči). Také často utírám nádobí. Hraji si v „koutěčku“, pak se jdu navečeřet, okoupat a vyčistit si zuby. Obleču se do pyžama, lehnu do postele a poslouchám Medvídku Pú.“

Jarní vlna, podzimní tsunami.

Dětem chybí škola, nová omezení odmítají

První vlnu na jaře jsme docela zvládli. Těšili jsme se z uvolňování opatření, užili si krásné léto plné dobrodružství a zážitků. Maxík v září nastoupil do 1. třídy základní školy. Nikola, Radek a Ibrahim začali úspěšně studovat 1. ročník na středních školách. Ostatní děti se radostně a s širokým úsměvem na tváři vrátily do svých škol, do svých tříd, k učitelům a učitelkám. Vše se zdálo sluncem zalité... Hodně nepříjemně nás všechny zaskočila zpráva o opětovně nařízeném nouzovém stavu.

Některé naše děti si bohužel velmi málo uvědomují, že musíme společně táhnout za jeden provaz. Ti starší moc nevěří účinnosti vládních opatření. Rebelují a těžce nesou omezování volného pohybu a regulaci volných vycházek.

DISTANČNÍ VÝUKA = KÁMEN ÚRAZU

Po jarních zkušenostech jsme tušili, že velký problém budeme řešit ve spojitosti s nedostatečnou vybaveností elektroniky. Aby každé dítě mohlo pracovat samostatně, nerušili ho ostatní a signál wifi byl dostačující. Díky hodným lidem a sponzorům jsme umožnili všem dětem online výuku. Ovšem nyní zase postrádáme chuť do učení, elán a nadšení do plnění zadaných domácích úkolů. Děti jsou málo aktivní. Někdo nám hodně zlenivěl. Zato tety a strejda vychovatel neustále prohlubují své dávno zapomenuté školní znalosti. Od ná-

sobilky, pravopisu, vyjmenovaných slov, hospodářství Evropy, periodickou soustavu prvků, věty hlavní a věty vedlejší, účinnost nebo také období vlády Marie Terezie. Pokud budeme v budoucnu moci vycestovat do zahraničí, s přehledem se domluvíme jazykem anglickým i německým.

Nyní poznáváme, že se musíme všichni učit také pěstovat zdravé mezilidské vztahy, být tolerantní, respektovat se navzájem, respektovat naše odlišnosti a jinakosti. A týká se to všech tří rodinných skupin, které v Mikulově máme.

PODPORA ZVENČÍ

Všichni prožíváme mimořádně těžkou dobu. Jsme unavení, vyčerpaní a těšíme se, až školy znovu otevrou dveře a my s radostí děti ráno vyprovodíme za vzděláním. Spolu

s koronavirem se mezi námi šíří strach, obavy, ale také nejistota. Ale i přesto se nabízí stále nemálo důvodů k tomu, abychom byli optimističtí a hleděli ke světlým zítřkům. Je snad i naší povinností věřit a mít naději v dobrý konec.

Touto cestou bychom také velmi rádi poděkovali těm, díky jejichž otevřenému srdci můžeme dětem dopřát možnost samostatné online výuky. Naším dětem je nyní všem umožněna distanční výuka, protože mají k dispozici 10 notebooků, 6 tabletů a 3 stolní počítače. Někteří také pracují na svých mobilních telefonech. A to vše díky podpoře několika hodných rodin z Mikulova, Domu dětí a mládeže z Mikulova, sdružení Nadání a dovednosti, spolku Společně pro Dětské domovy, Nadačního fondu Albert či společnosti MANICA. Poděkování touto cestou zasíláme i Tomáši Slavatovi za to, že na nás myslí a zásobuje náš DD. DĚKUJEME!

Všem dětem, jejich vychovatelkám i vychovatelům přejeme krásné, klidné vánoční svátky. Pro všechny si do Nového roku přejeme především zdraví.

**Za Dětský domov Mikulov
teta Renata Holcová**

Střípky a postřehy z Mikulova

Natka (11): „Myslím, že je škola lepší. Víc se tam naučím. Těším se na spolužáky a na paní učitelku. Máme méně úkolů než ve škole. Na online výuce všichni křičíme a překřikujeme se, takže bych si přála být zpátky ve škole.“

Adri (10): „Lepší je škola, protože se vidím s kamarády, je tam větší sranda, mám si s kým povídat o přestávkách a nové učivo nám paní učitelka vysvětlí. Doma se mi teď líbí, že nemusíme vstávat tak brzy do školy.“

Róza (14): „Karanténa je na jednu stranu fajn. Učím se v pokoji, nemusím se nikam stěhovat a přecházet jako ve škole. Blbě je to, že nevidím spolužáky ani učitele. Na domově se často hádáme. Nelíbí se mi to, že při online výuce moc dobře nepochopím nové učivo. Lépe se mi to chápe ve škole.“

Ester (15): „Karanténa se mi líbí, ale radši bych chtěla být ve škole. Chybí mi spolužáci a učitelé.“

Ibrahim (16): „Radši bych chodil do školy, protože tam více chápu nové učivo. Prostě distanční výuka je blbost. Ale mám víc času na jiné věci.“

Patrik (22): „Jako vysokoškolského studenta se mě koronavirová skutečnost dotkla zejména u části praktické, kdy je přítomnost z obou stran nezbytná. Předmět jako audiovizuální tvorba přichází vniveč. Koronavirovou situaci přijímám s respektem a ohleduplností, avšak budoucí následky, jak ve formě vzdělání a ekonomické, nebudou příliš pozitivní.“

Květa (18): „Do školy jsem sice dříve nerada chodila, ale po zkušenostech s distanční výukou bych tu školu mile ráda přivítala.“

Kája (12): „Online výuka mi moc nevyhovuje, protože se nudím. Chtěla bych se vrátit do školy, protože se mi hrozně stýská po spolužácích a hlavně po učitelkách.“

Místo vycházek hry a pečení. Hlavně ať funguje wifina!

**Přišla druhá vlna koronaviru. Nikdo z nás není nadšený.
Celý náš domov s ní bojuje, jak se dá.**

Vychovatelé to s námi mají těžké. Jsou zaneprázdněni distanční výukou nás všech. Hlavní téma je v současné době wifi – hlavně ať funguje. Učit se přes počítač je docela náročné a abych pravdu řekla, tak jsem si svůj nástup na novou školu nepředstavovala. Těšila jsem se na nové kamarádky a kamarády, a teď s nimi vůbec nejsem.

Kromě učení se snažíme „zabít“ čas vším možným. Nechodíme teď na vycházky, abychom se nenakazili, takže veškerý čas trávíme v domově

a na zahradě, kde hrajeme hry nebo si jen tak povídáme. Někdy vyrazíme s vychovateli na procházky do přírody. Hodně také pečeme – buchty a bábovky, které pak společně sníme. Všichni se snažíme karanténu nějak přežít.

Moc bychom si přáli, aby se už život vrátil do normálu. Těšíme se na návrat do škol, chybí nám společnost kamarádů, ale i rodiny. Věřím a pevně doufám, že se situace uklidní a naše životy se vrátí do starých kolejí.

Petra, DD Příbor

Víkend plný harmonie. Nuda nehrozila

Tenhle rok jsme s radostí jeli na „Harmonizační pobyt“ do jezdeckého areálu v Benešově u Semil. Jel tam celý Dětský domov Semily, moc jsme se na tento víkend těšili.

ČÁRY A TRIKY

Hned první večerní představení jsme měly se suprovým kouzelníkem. Druhý den jsme se přemístili do haly, kde nás čekalo překvapení, dorazil Marek Klatila, který skáče parkour, a naučil nás několik skoků, řekl nám, jak přistupovat k jednotlivým skokům, a nakonec jsme si s ním skvěle zaskákali. Bylo to super dopoledne.

pokladu. Cestou jsme hledali šipky a plnili jsme různé úkoly. Poklad byl nalezen, poté byl ukončen pobyt. Nikomu se z pobytu odejít nechtělo.

Chtěli bychom velmi moc poděkovat tetě Ivet a Anet za skvělý víkend, kdy jsme se ani minutu nenudili. Byl to krásný pobyt.

Simona Pohořalá
DD Semily

STARŠÍ S TRESTANCEM, MLADŠÍ S POHÁDKOU

Po obědě následovala výtvarná terapeutická aktivita a tvořily jsme souostrovy. Večer nás opět čekalo kouzelnické představení, tentokrát i nás pan kouzelník naučil pár kouzel, například kouzla s kartami anebo také s gumičkami. Poté se velké děti přesunuly a měly diskuzi s bývalým trestancem, který jim vyprávěl, jak a co dělal a čeho by se měli všichni vyvarovat. Malé děti se dívaly na pohádku Ledové království 2.

POKLAD NA CESTU ZPĚT

V neděli ráno nás čekalo uklízení a některé čekala práce ve stáji. A pak byla událost, na kterou se všichni velmi moc těšili, jízda na koni. Bylo to skvělé. Poslední věc která na nás čekala, bylo hledání

Rok 2020 v DD Sedloňov: Statečný boj s odloučením a touha užít si Vánoce

Nevím jak vy, ale já cítím, že letošní rok se prostě vůbec nepovedl. I loňská zima jako by nám dávala najevo, že se budou dít „divný věci“, ani nám v horách nenadělila sněhovou nadílku na dlouho. To se však ještě mohlo zdát, že je svět v pořádku.

ČISTOTA PŮL ZDRAVÍ

Jarní poplach jsme přežili, jak nejlépe to šlo, vlastně skoro by se dalo říct, že děti to zvládaly lépe než my, vyděšení dospěláci. Při domácí výuce jsme se snažili bez odmítání vyhovět požadavkům učitelů, i když to, alespoň zpočátku, nebylo vůbec jednoduché. Učili jsme děti pořádně si mýt ruce s takovou intenzitou, že mnohým naskákala vyrážka od dráždivého dezinfekčního mýdla, a my je potom kurýrovali pleťovými krémy a chválili je, jak voní.

Trpělivě jsme sbírali roušky všude, kam je děti pohodily, prali je, vraceli je do oběhu, a my moudřejší jsme je schovávali s neblahým tušením, že se ještě budou hodit. Kdybych věděla, jak blízko jsem v té době byla pravdě, svůj nasyslený pytel roušek se zamotanými tkaničkami bych rozhodně nikdy nikomu nedala k dispozici!

Snažili jsme se být nad věcí a udržovat dobrou náladu. Když ale slovo „kolonavirus“ zařadila do svého slovníku i naše nejmenší, teprve čtyřletá slečna, naše modlitby „ať už to skončí“ nabraly na intenzitě. Nikdy nepřestane být vděční všem dobrovolníkům, kteří nám v té nelehké době velmi pomohli svou přítomností a ochotou.

LOUČENÍ SE SVOBODOU

Když v létě přišlo rozvolnění opatření, maximálně jsme se snažili dětem vynahradit to podivné jaro. Poslali jsme je do ozdravovny v Krkonoších, na dětský tábor v Suchém Dole, brali je na výjezdní pobytové akce, vycházeli vstříc touze po návštěvách doma u příbuzných. Snad alespoň ty prázdniny si děti užily

podle svých představ a veškerých našich možností.

S příchodem září se nad jejich opálenými tvářemi pomyslné mraky začaly zase stahovat. Po uzavření škol byly děti najednou opět uvězněny v domově. Překvapivě málokdo z nich měl radost, vzpomínky na jarní běsnění jsou stále živé. Pro nás zůstala malým vítězstvím skutečnost, že alespoň školcoví malíčci se dál mohou ve třídách potkávat se svými kamarády, takže už dopolední „domvůuku“ nemusíme kombinovat s péčí o ně. Tady je třeba pochválit ředitele škol a jejich učitele, kteří byli na nastalou situaci velmi dobře připraveni, a okamžitě přešli na online vyučování, čímž i nám, dospělákům, velmi pomohli.

NEPOSTRADATELNÍ POMOCNÍCI

Vedení Královéhradeckého kraje poskytlo všem školou povinným dětem notebook, a tak může každý z nich plnit své povinnosti podle pokynů vyučujících, a my jim stojíme za zády už ne jako přísní a trochu netrpěliví učitelé, ale jako přátelští rádci. Mnohokrát děkujeme. T-Mobile poskytl dětem prostřednictvím jejich škol internet zdarma na dobu tří měsíců, což vyřešilo komplikace s nestálým připojením, se kterými jsme také bojovali, a my jsme za to velmi vděční. Také v této době se našli dobrovolníci a brigádníci, kteří jsou tu s námi, a i jim se patří upřímně poděkovat.

Děti snášejí odloučení od spolužáků statečně. Ty mladší se do školy těší, s přibývajícím věkem to je pochopitelně naopak, protože navázaná kamarádství jsou porušena už od jara,

a než i jim se školní svět dal na podzim zase do pořádku, přišla další metelice.

VÁNOCE SI ZKAZIT NEDÁME

Pozvolna se začínáme připravovat na adventní čas. Děti píšou přání Ježíškovi a Ježíšek netuší, jestli bude mít kvůli zavřeným obchodům možnost všechna ta přání splnit. E-shopy z nás mají radost. To vše naše těšení jistě nepokazí. Společně, tak jako každý rok, si vyrobíme věnec se čtyřmi svíčkami, které si budeme postupně rozsvěcet, a budeme sledovat, jak z adventního kalendáře ubývají pytlíky s dobrůtkami.

Vánoce si chceme všichni užít. Někdo pojede za svými blízkými, někdo se těší na kopeček řízků, spoustu bramborového salátu a talíře plné cukroví tady u nás, na pouštění svíčkových lodiček, společné zpívání koled a ozdobený stromek s dárky.

DRUHÝ POKUS

My, všichni dospěláci, máme s plíživě se blížícím koncem roku tendenci hodnotit, jaký byl, a na silvestra buď litujeme, že končí, a rádi bychom své letošní úspěchy přenesli do let dalších, nebo jsme naopak rádi, že nastane nový čas a my budeme smět začít od pomyslného začátku.

Já sama bych nejraději tento rok plný strachu z neznámé nemoci a opatření omezujících život, na který jsme byli zvyklí, úplně vymazala. Děkala bych, jako by nebyl, zapomněla co rychleji na nepříjemné pocity, které nám všem po něm jistě ještě dlouho zůstanou, a na konci prosince přivítala opět rok s číslem 2020/druhý pokus. Dala bych tím alespoň svému světu možnost napravit, co se nepovedlo, dát se do pořádku, vrátit se do jistých vod a vyjetých kolejí, které máme všichni tak rádi.

Vím, že to nejde a že nikomu z nás čas nikdo nevrátí, ale představa je to hezká, ne?

Jana Gargalíková

Koumáci ze Severní Terasy: Na všem se snažíme hledat jen to pozitivní

V této době bojujeme s nouzovým stavem aktivitou, účastí na různých projektech a výtvarných soutěžích.

ODPADKY, POHLEDNICE, ROUŠKY, OBRÁZKY...

Za říjen a listopad jsme stihli spoustu věcí. Například jsme se zúčastnili akce Vyčisti les!, kde jsme sbírali odpadky v nedalekém lese na Severní Terasě. Celkem se nám podařilo nasbírat šest plných pytlů odpadků. Další naší aktivitou bylo zapojení do projektu Úsměv do schránky – naše pohlednice jsme zaslali do Domova pro seniory Dobětice a dalších deset do domova pro seniory v Chlumci. 13. listopadu je Den laskavosti, každý rok se zapojujeme do projektu Jsem laskavec. Letos jsme se rozhodli ušít a ozdobit roušky pro zaměstnance Domova pro seniory V Klidu na Severní Terasě. Malovali jsme obrázky pro projekt Život v kufříku.

ZÁMEČEK JAKO INSPIRACE

V současné době se podílíme na výtvarné soutěži na téma Voda, kterou vyhlásila iQLANDIA. Také jsme se nechali inspirovat časopisem Zámeček – účastníme se dvou soutěží vyhlášených organizací Začni správně (témata Hrdina mého dne; Vařím a fotím – kde jsme společně pekli dobré buchty). Další volné chvíle si krátíme hraním společenských her, hrabáním listů na naší velké zahradě a společně pořádáme pro sebe „čajové dýchánky“, kdy si uvaříme dobrý čaj, jsme spolu a povídáme si, pozoruje zapálenou voňavou svíčku, těšíme se a společně plánujeme Vánoce. Na všem se snažíme hledat jen to pozitivní, jsme optimisti. Všem čtenářům časopisu přejeme krásné prožití Vánoc.

Rodinná skupina Koumáci
DD Ústí - Severní Terasa

Koumáci ušili roušky
pro zaměstnance domova
seniorů a starým lidem
do domovů poslali
pohledice.

JSTE
BORCI!

Pro radost a povzbuzení. Avokádový Covi přináší naděje

Jsme skupina dětí, která si celkem rozumí. Máme své běžné starosti, radosti, někdy zazlobíme, ale jindy o nás teta ani neví. Osud nás svedl dohromady a my se musíme snažit si život neznepříjemňovat, ale pozitivně obohacovat.

V HLAVNÍ ROLI AVOKÁDO

Když se na jaře objevil Covid-19 a my jsme se dozvěděli, co to je, jak se máme chovat, co nás čeká a že nemůžeme chodit ani ven tak jak jsme zvyklí, zdálo se nám to hodně divné, ale postupně jsme z médií zjistili podrobnosti a byla to pravda. Nejvíce nám přišlo líto, že naše každodenní vycházky do přírody nemohou být tak často a společně s jinou skupinou. Všechno, co bylo samozřejmostí, zmizelo a zůstala jen otázka: Jak to bude pokračovat?

Tenkrát jsme si všichni povídali o vaření, takové to tlachání, kdo má co nejraději a co si v sobotu společně uvaříme. Teta povídala o avokádu a dostali jsme nápad: „Když nemůžeme za přírodou my, tak si ji vysadíme doma.“ Koupilo se avokádo, snědlo se – nevím, komu to může chutnat, nic moc, ale měli jsme pecku. Hned druhý den jsme ji zasadili a čekali.

TŘICETICENTIMETROVÝ COVI

Trvá to opravdu dlouho, než je vidět nějaký pokrok, ale po měsíci bylo znát, že se hlína pohnula a něco se klube. Po čtrnácti dnech byla vidět špička. Naše avokádo rostlo. Do konce školního roku vyrostlo asi

deset centimetrů, byl to pěkný malý stromek. Začali jsme mu říkat Covi.

O prázdninách se o něj musela postarat teta. Měla nakázáno, že se o něj má starat jako o dítě. V září ho přinesla zpět a my jsme jen koukali, jak vyrostl. Již měří asi třicet centimetrů. Je to taková naše naděje, že vše bude jako v době před Covidem-19.

Jen my starší, kteří máme nějaký ten rozum, nebudeme brát věci jako samozřejmost a doufáme, že si nebudeme muset zasadit celý les „Coviků“, abychom viděli, jak vypadá opravdová příroda. Bylo by to hodně smutné. Jeden Covik pro radost a na povzbuzení úplně stačí. Ale pozor – neodolali jsme a máme zasazené dvě pecky!

DD Volyně

Letní nádech, podzimní výdech.

Chybí nám radosti i strasti všedních dnů

Březen – to bylo velké nadšení, že se nám prodloužily prázdniny. Brzy jsme ale zjistili, že do prázdnin má nucený pobyt doma daleko.

Léto – úleva, nádech. V Krkonoších i u vody jsme nabrali síly a v září hurá do školy. Říjen – a je to tady znova. Opět musíme být doma – roušky, distanční výuka. Nadšení nějak vymizelo. Letní nádech a podzimní výdech. Jako při hodině tělocviku, o které se nám může jenom zdát.

Oproti mnoha jiným kamarádům v dětských domovech máme velkou výhodu – ohromnou zahradu, kde se můžeme proběhnout, zahrát si fotbal, jezdit na kolobrnkách, kolech, cvičit na pevných konstrukcích nebo jen tak lelkovat a dýchat čerstvý vzduch. Ale něco nám chybí.

Doma máme možnost perfektního vyžití – super vybavenou posilovnu a hudebnu s bicími, pianinem, kytarami. Ale něco nám chybí. Je nám jasné, že bez dodržování pravidel to nejde. Nikdy bychom neprotestovali proti nošení roušek, ani omezujícím pravidlům. Víme, že virus ohrožuje zdraví i život, víme, že dospělci to mají náročnější. Ale něco nám chybí.

Prostě nám chybí obyčejné radosti i zádrhele obyčejných dní – to, co jsme si vlastně ani neuvědomovali:

- **Jula:** „Chybí mi paní učitelka!“
- **Kačka:** „Chybí mi celá škola!“
- **Erika:** „Chybí mi kamarádi!“
- **Irča + Karča:** „Chybí nám město, nákupy, setkávání s kamarády!“
- **Tadeáš:** „Chybí mi tělocvik s paní učitelkou!“
- **Roman:** „Už chci být ve škole!“
- **Dan:** „Člověk je tvor společenský – moc mi chybí kontakt s kamarády!“
- **Tommy:** „Už nechci do izolace!“
- **Mathi:** „Chybí mi návštěvy mamky!“
- **Miki:** „Hodně mi vadí nošení roušek!“
- **Míša:** „Chybí mi aktivity mimo náš domov!“
- **Leon:** „Chybí mi sranda a pokec s kámošema!“

Ahoj v lepších časech. Nám všem držíme pěsti.

Kluci a holky z DD ve Zvíkovském Podhradí

DD Zvíkovské
Podhradí

Jestli chceš
fotku pro
Zámeček,
tak mi na
oplátku
musíš
poradit...

Chmurný podzim?

Děti vyčistily les a potěšily seniory

Život v našem dětském domově je vždy velmi aktivní, rušný a živý, ale i my jsme zůstali paralyzováni nouzovým stavem způsobeným koronavirem. Děti nemají umožněn přístup do školy, a tak se snaží pod vedením pedagogů aktivně připravovat na vyučování, což vzhledem k naší omezené technické vybavenosti není vždy jednoduché. Přesto si své povinnosti snaží plnit svědomitě a v rámci svých maximálních možností.

V této době plné omezení chybí jako všem aktivním dětem i těm našim především sociální kontakt se svými kamarády, spolužáky, vedoucími a přáteli ze zájmových kroužků. I z tohoto důvodu jsme se více zaměřili na aktivity v rámci našeho domova, ať už rekreačního, či pracovního charakteru.

LASKAVCI Z DOMOVA

Prázdniny prožily děti na letních táborech, rekreačních pobytech i u svých rodin. Začátkem školního roku jsme absolvovali několik atraktivních výletů na Baťův kanál, na motokáry v KOVO ZOO ve Starém Městě, do ZOO Lešná. V rámci DD byla uspořádána již tradiční drakiáda, děti se rovněž zúčastnily projektu „Vyčisti les“, kde se staly jedním z vítězů této ekologicky zaměřené akce.

Naposlední akcí v této „divno době“ bylo zapojení do projektu „LASKAVEC“ při ZŠ praktická Bojkovice. Tento projekt je založen na vzkazu pro seniory, kteří jsou v této

náročné době izolování v různých sociálních zařízeních. Vzhledem k tomu, že naše děti velmi rády kreslí, tvoří a vyrábí, jistě svými výtvary potěšily nejednu babičku či dědečka.

DĚKUJEME!

Situace v zařízení není vždy jednoduchá, přesto se snažíme zůstat optimisty a věříme, že se zase brzy všichni vrátíme do normálu. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří se přičinili o zabezpečení ochranných pomůcek, dezinfekce a roušek pro náš domov. Zároveň bychom chtěli vyjádřit velké poděkování všem zaměstnancům a pedagogům, kteří v této nelehké situaci přispěli svým profesionálním přístupem k hladkému a pohodovému zvládnutí celého náročného období.

Milí čtenáři Zámečku, dovolte, abychom Vám z DD Bojkovice popřáli především pevné zdraví, pohodový a klidný advent a požehnané Vánoce.

Monika Lukášová
zástupce ředitele DD Bojkovice

Nakreslil Petr (13)
z DD Bojkovice

Děcák obsadily příšery, na hostině tekla krev

Do našeho dětského domova letos zavítala spousta strašidel. Rozhodli jsme se totiž uspořádat si svůj vlastní Halloween. Víme, že se jedná o svátek, který se slaví v anglicky mluvících zemích, ale my jsme to chtěli také vyzkoušet.

Celý domov zahalila tma a jen malá světýlka osvětlovala děsivou návštěvu, jež obsadila všechna schodiště. Zachránit se mohli jen ti, kteří odvážně prošli celou cestu mezi strašidly a při tom u každého posbírali bonbóny. Ale nemyslete si, nebylo to tak jednoduché.

Tmou se nesly děsivé zvuky všech příšer, z výšky vše sledovali dva zahalení kostlivci, duchové se vznášeli ve vzduchu, a co teprve obří chlupatý pavouk! Ten si broustil v koutě svoje kusadla na neposlušné děti. Naštěstí máme

jen hodné děti, protože pavouk nikoho nepokousal a všichni zdárně dorazili do cíle. A že to stálo za to!

Na všechny děti čekala připravená hostina jako překvapení. Všichni jsme si pochutnali například na zelených muffinech, které nám poslal Frankenstein, nebo na lidské krvi od upíra.

Vychovatelka Zuzana Štorková
DD Brno-Jílová

DD Brno-Jílová

Evropský týden mobility jsme oslavili na koloběžkách a kolech

Evropský týden mobility byl pro nás další možnost vytáhnout naše koloběžky a naše kola na projížďku. Trasa vedla kolem nového mostu pro cyklisty přes řeku Moravu v Mikulčicích, dlouhá byla zhruba 16 kilometrů. Počasí nám vyšlo, výlet jsme si užili a některé děti jely dokonce poprvé na koloběžkách.

Těšíme se na jaro a na to, až se život venku dostane zase zpět do normálu a až budeme moct konečně zase někam vyrazit na kolech nebo na koloběžkách.

Evropský týden mobility je každoroční akce Evropské komise, která upozorňuje na nárůst automobilové dopravy ve městech a inspiruje k možným řešením. Probíhá pravidelně třetí týden v září a měla by končit dnem bez aut.

Cílem této akce je přimět lidi k pohybu a také to, aby si lidé uvědomili, že automobily vypouští škodlivé látky, které znečišťují životní prostředí a že i bez auta se dá cestovat.

Filip, DD Hodonín

Nový most přes Moravu

Občerstvení na Lužáku

Společná
fotka
u hodonínské
radnice

Tohle chci dělat!

DofE rozvíjí záliby a seberealizaci

Duke of Edinburgh's Award (Mezinárodní cena vévody z Edinburghu), zkráceně DofE, se zaměřuje na rozvoj mladých lidí od 14 do 24 let. Každý účastník si musí zvolit tři aktivity, které jej baví a bude se jim věnovat po určitou dobu zvolené úrovně programu. Aktivity jsou z oblasti pohybu, dobrovolnictví a dovedností. Završením těchto aktivit je pak společná expedice účastníků daného domova.

VZHŮRU K BRONZOVÉMU CÍLI

Výše jsem zmiňoval úrovně programu. Jsou tři – bronz, stříbro, zlato. Každý začátečník jako i já začíná bronzem. Do programu jsem se zapojil i s dalšími kluky od nás z DD tento podzim. Přivedla nás na to naše vychovatelka Eliška, která již v programu pracovala jako koordinátorka. Z počátku jsem si nebyl jistý, co program obnáší, ale po představení jeho cíle a podpoře v různých aktivitách jsem měl jasno. Tohle chci dělat!

Vše šlo jak po másle. Teta Eliška se spojila s naší koordinátorkou pro jižní Moravu a ta nám pomohla se zaregistrovat. Pak už zbývalo jen zvolit si své aktivity, které budu vykonávat každý týden po předem určenou dobu.

POSILOVNA, POMOC V DD A MEZINÁRODNÍ KUCHYŇ

V aktivitách jsem měl víceméně jasno. Do sportu jsem si dal posilovnu, do které chodím pravidelně, a za cíl jsem si dal nabrat nějakou tu svalovou hmotu, do dobrovolnictví jsem komponoval svoji dobrovolnou činnost v rámci DD, kde jsem k ruce strejdovi údržbářovi nebo i tetě v rámci doučování mladších žáků. Co se týká rozvoje talentu, zde jsem váhal, ale teta mě dovedla na dobrou myšlenku. Rozhodl jsem se, že se zdokonalím v mezinárodní kuchyni. A to je teprve pecka! Každý víkend, co teta Eliška slouží, si vylosujeme jednu zemi z Evropy a máme za cíl uvařit její typické jídlo a dezert. Prozatím máme za sebou jen dvě kuchyně, a to anglickou a slovenskou.

Program DofE je z mého pohledu velmi užitečná a naplňující věc. Umožňuje mi rozvoj v rámci svých zálib a seberealizace. Proto bych ho doporučil opravdu všem mladým lidem. Hurá do toho!

Váš Filip z DD Hodonín

Fish and chips a skvělé cookies

Do vaření halušek se zapojila celá skupina

Podzimní odpoledne provoněl štrúdl

Druhou říjnovou sobotu připravila teta Jitka dětem „Jablíčkové odpoledne“. Po obědě zábava začala povídáním o tomto velmi zdravém a dostupném ovoci. Po úvodu následovala příprava a pečení jablečných štrúdlíků z listového těsta, kdy si každý vyrobil tento tradiční dezert podle své fantazie.

Během čekání na hotovou pochoutku se malí kuchtíci pustili do vyplňování a kreslení připravených úkolů, jak jinak, s jablečnou tematikou. Všichni si procvičili barvy, strany, psaní i vědomosti. Mezitím se dopekly všechny štrúdlky a mohla začít hostina. Všem ohromně chutnalo, také proto, že k tomu popíjeli lahodný jablíčkový mošt.

K říjnu patří neodmyslitelně i sběr kaštanů, což jsme také v sobotu stihli. Děti, které pak měly zájem, vyrobily z těchto čerstvých plodů

hezká zvířátka, která našla místo na stole kolem misky s podzimní výzdobou.

DD Kroměříž

Domovské túje zkrásněly. Strejda stříhal, děti zametaly

K holiči chodíme asi jednou za měsíc, abychom měli ten správný sestřih. Okrasné keře však chodit nemůžou, proto se k nim musí s nůžkami přijít. Nedávno si pořídil strejda Pavel nové dlouhé plotové nůžky Patriot THT 500 a poprvé bez balancování na žebříku se jimi zakousl do tují na našem dvorku.

Práce mu šla od ruky a nedbaje na svou alergii na prach, své dílo dokonál. Bylo to hned hezké, ale až náš finální zásah s odstraněním spadlých větví, drobných větviček a zameštením celé plochy ukázal, jak je náš dvorek malebný.

Celou práci podtrhlo podzimní sluníčko a my měli radost z vykonané práce.

DD Kroměříž

Strašidelný den v Litovli měl sladkou tečku. Nechyběla ani pohádka

Poslední říjnový den se slaví Halloween. To asi všichni víme, stejně tak víme, že to není náš svátek. V naší zemi se ale těší stále větší oblibě. Již od začátku října se plní regály obchodů různými umělohmotnými i keramickými světlíky ve tvaru dýně, strašidelnými kostýmy, kostlivci atd. Připomínají, že příchod anglosaského svátku se kvapem blíží.

Vydlabané dýně zdobené různými ornamenty a umístěné na oknech domů nebo v zahrádkách či předzahrádkách bývají pěknou přehlídkou našeho podzimního tvoření již týden před koncem října. Právě tato velká oranžová koule může posloužit jako zdroj nápadů a inspirace při vydlabávání a vyřezávání a dává možnost plně rozvinout kreativního ducha. Při této činnosti se zabaví i celé rodiny, což je v nynější době více než přínosné.

DÝNĚ ZE SKLA, MUMIE Z ČOKOLÁDY

Nejinak tomu bylo i na našem domově v Litovli. Děti s tetou Romanou vydlabávaly dýně už pár dní před Halloweenem. Práce jim šla pěkně od ruky, bavilo je to a nyní tihle „dýňáci“ zdobí a zároveň hlídají dvůr na našem domově.

V sobotu 31. 10. si „oranžovo-černý“ svátek připomněly děti i s tetou Renatou. Hned ráno po snídani se malá děvčata pustila do výroby skleněné dýně – svícnu, abychom si v něm

večer mohly zapálit svíčku a připomenout si atmosféru tohoto magického dne. Další kreativní „troškou do mlýna“ přispěla děvčata vykreslováním halloweenských omalovánek. Z výtvarné činnosti jsme přešly k cukrářské činnosti. Ze špaldových tyčinek jsme vytvořily mumie. Děvčata polila špaldové tyčinky rozpuštěnou bílou čokoládou, dozdobila oči tmavou čokoládou a mumie byly na světě. Jen se po nich zaprášilo, ani nestihly děti postrašit.

SVÍČKY A POHÁDKY

Odpoledne nás čekalo strašidelné pečení. Pekly jsme dýňový koláč s pavoukem. Pečení děvčata moc bavilo. Malé holky dozdobily po vychladnutí koláč pavučinou z čokolády a velké holky zase vymodelovaly z marcipánu pavouky na dort. Koláč se děvčatům velmi povedl.

Večer jsme si zapálily svíčky ve skleněných dýních a vychutnávaly dobroty, které jsme tento den upekly. Od tety si holky ještě večer vykoledovaly sladkosti – „dýňový balíček“. Malým holkám teta večer před spaním přečetla halloweenskou kočičí pohádku „Kremlička a dýňový strašák“.

Pohádkovým příběhem jsme zakončily halloweenský den a malá Maruška větou: „Teto, to byl dneska dobrej Halloween.“

Renata Doubravová
vychovatelka DD Litovel

Ostravské děti předvedly svůj talent profesionálním filmařům

V říjnu jsme se zúčastnili v nově otevřené Kreativní akademii v Dolních Vítkovicích a Landek Parku v Ostravě Mezinárodního filmového festivalu Febiofest.

Nejprve jsme s popcornem v ruce vyrazili do kina, kde nám promítli film *Loli paradička*. Takhle romantická komedie z východního Slovenska nás doslova dostala – jiskřivý herecký výkon obou protagonistů a autentický šarišský dialekt byl pro nás velkým obohacením.

OD TEORIE K PRAXI

Po filmu jsme se přemístili na workshop, kde jsme viděli profesionální kamery, foťáky a všechny ty lidi, kteří stojí za vznikem opravdového filmu. Tady jsme se seznámili s kreativními producenty Danielem Strejcem (Vyšehrad, Lajna, Padesátka) a Martinem Tošenovským (Přes prsty, Večírek), kteří nám vyprávěli zážitky z natáčení a zábavnou formou nás seznámili s tím, jak vzniká film.

Po teorii jsme přešli rovnou k praxi. Vyzkoušeli jsme si natáčení filmové scény. Rozhodli jsme se trumfnout show *Tři Tygři*. Rozdělili jsme si všechny potřebné profese – jeden z nás byl kameraman, další zvukař, herec, režisér, střihač...

Scénku jsme točili snad desítkrát, zažili jsme u ní spoustu legrace – zapamatovat si text je někdy problém, ale pan Langmajer se občas ve slovíčkách taky sekne. Skeč je teď v postprodukci a my netrpělivě čekáme na výsledek.

Z DĚCÁKU DO SVĚTA FILMU

Během natáčení se k nám organizátoři chovali jako k opravdovým filmovým hvězdám! Připravili pro nás občerstvení a všude panovala přátelská atmosféra. Moc jsme si to užili a nikomu se nechťelo zpátky domů. Při rozloučení jsme si řekli, že bychom akci mohli někdy zopakovat, případně se na nějaké to natáčení v Ostravě podívat. Páni producenti naše děti pochválili a zmínili se, že by si v budoucnu třeba mohli zahrát v některém z připravovaných filmů – to jste měli vidět ty rozzářené oči!

Po příjezdu do domova se děti hned šly pochlubit čerstvými zážitky panu řediteli, paní zástupkyni, vychovatelům a hlavně dětem, které se akce neúčastnily.

Byl to pro nás všechny mimořádný den. Děkujeme za všechno!!!

Václav Szotkowski
DD Ostrava-Vizina

Putování za poklady a léčivou vodou zpříjemnil výhled na Beskydy

V době „koronavirové“ navštěvujeme s dětmi naše krásné Beskydy. Naposledy jsme si řekli, že bychom mohli vyrazit na horu Godula.

Tajemná hora Godula, zvaná také Hodovnice, je spojená se starými Slovany. Bývalo zde pohanské obětiště a pořádaly se tu velké hody. Hora je také opředená pověstmi. Kromě pokladu černé kněžny se zde někde ukrývá Ondrášův poklad a prý zde také pramenila živá voda, která uzdravovala poutníky –

když tyto informace zmíníte před našimi špunty, tak je jisté, že právě tuto horu budou chtít zdolat.

Poklady jsme nakonec nenašli, místo živé vody jsme měli limonádu z místní chaty, ale výhled a čerstvý vzduch nám vše vynahradil.

Václav Szotkowski
DD Ostrava-Vizina

DD HORA SVATÉ KATEŘINY: JEŽÍŠKOVA POŠTA

Už jsme se pustili do výroby vánočních přání pro Ježíšky. Každý to svoje, aby ho mohl poslat vlastnímu Ježíškovi.

DD DUBÁ-DEŠTNÁ: DOBRODRUŽNÝ POKUS

Pustili jsme se do lehce dobrodružného pokusu. Vyrazili jsme prozkoumat pozůstatky lávek v Horní Vidimi a mnozí museli překonávat svůj strach z výšek. Na závěr jsme vyšlápli vrch Nedvěží.

DD KRUPKA LIBUŠÍN: DOBRÝ SKUTEK

Velice nás těší neustálý zájem o obrazy našich dětí. Měníme je za krmivo pro psy a kočky, které následně věnujeme do útulku pro opuštěná zvířata.

DD LIPOVÁ: HURÁ NA KOLA!

Sluníčko nás vytáhlo ven na kolo. Krásný podzim má své kouzlo.

DD PARDUBICE: VÁNOČNÍ DÍLNA

Takto si užíváme tvořivý víkend. Vyrábíme vánoční dárečky, ozdoby, přáníčka a andílky.

DD TUCHLOV: PŘÍPRAVA NA VÁNOCE

Začínáme trénovat na svátky. Napekli jsme si rohlíčky a kokosky a popíjeli domácí punč.

DDŠ JIHLAVA: VINOBRANÍ

Dřív se se školou jezdilo na chmel, naše děti jezdí na Pálavu. Za tři dny pomohly nasbírat 12 tun hroznů.

DD VRBNO POD PRADĚDEM: PODZIMNÍ ZÁBAVNÁ STEZKA

Vyrazili jsme na zábavnou stezku s úkoly. Třídili jsme odpad, poznávali ptáky podle jejich zpěvu a počítali jsme zamilované zámky na mostě.

DDŠ JIHLAVA: PES TO NEPOCHOPIL

Takto vypadal Halloween u nás v domově... jen pes si svou masku nechtěl obléknout.

DD KORKYNĚ: NĚCO NA ZUB

Nechtěli jsme vás vyděsit našimi strašidelnými kostýmy... tak se jen pochlubíme, jak umí naše děvčata péct. Jak je vidět, nemusíme se bát, jak zvládneme vánoční pečení.

DD LEDCE: DLABÁNÍ BEZ ZRANĚNÍ

Zkoušeli jsme vydlabávat dýně – obešli jsme se bez zranění a použili jsme bujnou fantazii, takže ani jedna dýně nekopírovala druhou.

DD MORAVSKÁ TŘEBOVÁ: NÁŠ HALLOWEEN

Vydlabali jsme dýně, upekli strašidelné dobroty, vyzdobili si interiér domova a navzájem si pomohli vyrobit strašidelné masky.

DD HORA SVATÉ KATEŘINY: NA HALLOWEENSKÉ STEZCE

Na naší Halloweenské stezce odvahy jsme museli vypít čarodějnický lektvar, podepsat se krví, vylovit chlupatého pavouka a vyjmenovat pět strašidel.

DD PARDUBICE: MÓDNÍ PŘEHLÍDKA

Někteří vlezli jen do pyžama a jiní do svátečních šatů... Která maska se vám líbí nejvíce?

DD STŘEKOV: STRAŠIDELNÁ DISKOTÉKA

Na našich oslavách Halloweenu nechyběla umělá krev či žužu mozky. Užili jsme si soutěže, strašidelnou diskotéku a zákusky.

DD TUCHLOV: DUCHOVÉ Z PROSTĚRADLA

Někdy stačí hodit přes sebe staré prostěradlo a o masku máte vystaráno.

O ČEM SE PÍŠE V NOVINÁCH?

Výběr redaktora Deníku Franty Bergera, který vyrostl v DD Litovel a Olomouc

O čem informují média napříč republikou v souvislosti s dětskými domovy? Především je to složitost distanční výuky. O té se zmiňuje i drtivá většina zpráv z domovů, které jsme otiskli v Zámečku. V mediálním prostoru jsme proto ulovili alespoň dva zajímavé články, které se tematicky víceméně odlišují. Odlehčený komentář samozřejmě nesmí chybět.

HLEDANÉHO CHOVICE VÝCHOVNÉHO ÚSTAVU PROZRADILY VE ŽDÁŘE CIGARETY
(Žďárský deník, 13. 11. 2020)

Škodí zdraví, zabíjí, snižuje plodnost. Různá varování na krabičkách cigaret bych obohatil o jedno nové: Kouření může zmařit Váš útek z výchovného ústavu!

Přesně to se stalo čtrnáctiletému nešťastníkovi, který uprchl ze zařízení na Žďársku. O dobrodružství na svobodě jej připravila touha po nikotinu, když si se svým šestnáctiletým kamarádem zapálil přímo na chodbě bytového domu. Ukázalo se, že čert a všímaví sousedé nikdy nespí. Stačilo jedno oznámení a městští strážníci mladíkům zatnuli tipec dřív, než hřišníci tiple cigó. Mladší z dvojice byl pak předán policii, která po něm pátrala v souvislosti s útekem z výchovného ústavu. V daném zařízení navíc řádil koronavirus, nezletilý tak měl být v karanténě a ne pohybovat se bez roušky na veřejnosti.

Pro příště bych doporučil filtr raději na ústa než do nich.

Ilustrační foto: bejvalavo.cz

DĚTI Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ POJEDOU NA HORY. OZDRAVNÉ POBYTY JIM ZAPLATÍ KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ
(Hradecká Drbna, 18. 11. 2020)

Il. foto: DD Žichovec / Hradecká Drbna

Dětské domovy v Jaroměři, Vrchlabí, Dolním Lánově, Sedloňově, Nechanicích, Broumově a Potštejně dostaly dárek od svého zřizovatele. Hejtmanství Královéhradeckého kraje vyčlenilo půl milionu korun na ozdravné pobyty. Zhruba dvě stě dětí a část jejich vychovatelů si tak oddechne v Peci pod Sněžkou, Špindlerově Mlýně a Nemojově. Změna prostředí, pobyt v přírodě a setkání s jinými lidmi má být pro účastníky příjemným zpestřením náročné doby, kdy domovy fungují v mimořádném režimu. Některé děti totiž život v karanténě nezvládají a začínají se u nich projevovat vážnější poruchy chování.

Takovou náplast na koronavirovou bolístku bych si nechal líbit. A co vy? Začněte víc zlobit, ať můžete taky někam vyjet. Nebojte, v pekle za to neskončíte. Rohatí se k vám letos pravděpodobně nebudou moct ani přiblížit, natož na vás sahat. A kdyby náhodou jo, není čeho se bát. Takovou demoverzi pekla už nějakou dobu žijeme i tady na zemi, dole to nebude o moc horší.

Připravil František Berger

Hravá karanténa

Protože víme, že je spousta dětských domovů v karanténě a některé skupiny v naprosté izolaci, požádali jsme metodičku společnosti yourchance Michaelu Škorníčkovou, aby pro vás navrhla aktivity, které se dají dělat s dětmi různých věkových kategorií, aby se zabavily a čas utíkal o něco rychleji.

OPIČÍ DRÁHY

Využijte prostory, které máte k dispozici. Přesuňte židle, tak aby děti kličkovaly, podlézaly apod. Když máte zahradu, vyžeňte je ven.

Cílovka: všechny (MŠ, ZŠ, SŠ)

Pomůcky: co najdete, kreativně se meze nekladou...

Můžete to vymyslet jako soutěž, kdo připraví lepší dráhu, jestli SŠ pro ty další nebo MŠ pro ostatní.

TURNAJE

Pokud máte možnost vyjít třeba na zahradu...

Sporty: stolní tenis, fotbal, badminton, skákání panáka pro malé, skákání přes gumu, cvrnkání kuliček

Cílovka: ZŠ, SŠ (předškoláci možná)

Pomůcky: co potřebujete na daný sport, velké papíry na tabulky, fixy, ceny (stačí lentilky apod.), lepenky či křídly na vytvoření panáka
Turnaj si děti mohou zorganizovat samy. Starší nakreslí tabulku na zapisování a připraví losování.

KOSTLIVCI

Cílovka: spíše MŠ, možná první stupeň ZŠ

Pomůcky: čtvrtka papíru, lepidlo Herkules, štětce, nůžky, čistítka na uši

Vystřihneme lebku a na čtvrtku nanese lepidlo. Na lepidlo pokládáme čistítka tak, abyste vytvořili kostlivce.

MALOVÁNÍ PODLE NAVIGACE

Cílovka: všechny (MŠ, ZŠ, SŠ)

Pomůcky: papíry, tužky

Vychovatel namaluje obrázek na svůj papír a dětem ho neukáže, potom ho postupně po jednotlivých částech popisuje (například: nakreslete kruh, okolo kruhu nakreslete čáry, dovnitř kruhu dva menší kruhy a půlkruh – kreslili jste slunce). Je zábavné sledovat, jak dopadnou obrázky dětí. Navigátor nemusí být jen vychovatel, mohou ho zastoupit starší děti.

Kdo vymýšlí program?

Jmenuji se Michaela Škorníčková a pracuji v organizaci yourchance.

Mám vystudovanou sociální práci a pedagogiku. Pracovala jsem v nízkoprahovém zařízení pro děti. Deset let lektoruji primární prevenci na ZŠ a SŠ. Sama mám 2 děti ve věku 2 a 5 let.

Koordinátoři Začni správně mají plné ruce práce

Práce koordinátorů projektu Začni správně v terénu pokračuje i v době pandemie COVID-19. Mladší je právě teď potřebují daleko víc.

Koordinátorka v Plzeňském kraji

Jana Fajfrová se rozhodně nenudí. „V zimních měsících nastává čas krizových situací hlavně pro mladé, kteří se už snaží žít samostatně. Především v této době není výjimkou, že přicházejí o práci a o bydlení. Jako například Jakub, kterého jsme ubytovali v našem startovacím bytě a pomohli jsme mu s rozložením financí,“ popisuje Jana. Pro domovy se koordinátorka snaží shánět výpočetní techniku, která kvůli online výuce chybí. „Ve skupinách jsou často děti z různých tříd, takže nemůžou sledovat výuku spolu a musí mít každý svůj počítač. Podařilo se nám jich několik sehnat od lidí, kteří darovali svoji starší techniku,“ dodává Jana.

FOTO: Výhradně mužské osazenstvo plzeňského startovacího bytu, který má Jana také na starost.

Koordinátor projektu Začni správně Pavel Kuncel a mladoška Kristýna před DPC Karlovy Vary

Dalším koordinátorem, který má v současnosti hodně práce, je **Pavel Kuncel z Karlovarského kraje**. „Nedávno jsem pomáhal najít bydlení osmnáctileté Kristýně, která se po několika měsících vrátila z Německa od svého nevlastního otce. Ubytovali jsme ji v Domě na půl cesty v Karlových Varech,“ říká Pavel. Stejně jako Katka pomáhá i on také mladochům, kteří jsou ještě stále v dětském domově.

„S Davidem z Ostrova nad Ohří jsme byli venku cvičit. Chtěl poradit s tím, jak se má o své tělo starat, jak má nastavit trénink tak, aby dosáhl kýženého výsledku,“ dodává Pavel.

Koordinátorka **Katka Hrnčířová**, která působí v **Královéhradeckém kraji**, jezdí doučovat děti do dětského domova v Sedloňově. „Doučuji to, co je potřeba, nejčastěji žáky prvního stupně základní školy. V domovech chyběli dobrovolníci, kteří by dětem pomohli s úkoly, tak jsem chtěla přiložit ruku k dílu,“ popisuje Katka.

Katka Hrnčířová dobrovolnický doučuje malé děti v DD Sedloňov

Katka Hrnčířová pomáhá i mladochům, kteří už z dětského domova odešli a staví se na vlastní nohy. „Například jsem nedávno pomáhala stěhovat Šárku z chráněného bydlení do samostatného nájmu. Sehnaly jsme společně i vybavení jako třeba pračku, gauč, televizi nebo nádobí,“ pokračuje koordinátorka.

Koordinátorka Katka pomáhá stěhovat Šárku do nového pronájmu

your **chance**

Začni **správně**

Kdo vyhrál kutilskou soutěž?

„Pochutnej si a vyhraješ!“

Vítězi soutěže o nejhezčí vařící fotku se stali:

- Marie Olešnaníková (8), DD Ústí nad Labem
- Karolína Olešnaníková (13), DD Ústí nad Labem
- Filip Schreiber (17) se svým týmem Adamem, Romanem, Vanesou, Radkem, Michalem a Markusem z DD Hodonín
- Vanesa Horvátková (17), VÚ Janštejn
- Kristýna Bláhová (16), VÚ Janštejn

Pro vítěze máme připraveny dárky a pozornosti, které doručíme do Hodonína, Janštejna a Ústí nad Labem.

Filip z DD Hodonín
uprostřed svého
vítězného týmu

Vaří celá skupina

Vaření? To pro nás na první skupině není žádná neznámá!

S tetou Eliškou jsme se zapojili do projektu DofE, ke kterému jsme si dali všichni ve skupině nějaký cíl. Jedním z nich je vaření národních jídel z různých koutů Evropy.

VAŘENÍ ANI PEČENÍ SE NEBOJÍME

Každou druhou středu si vylosujeme jednu z evropských zemí a společně s tetou konzultujeme, co uvaříme. Obvykle vaříme jídlo typické dané zemi a k tomu dezert. V sobotu přijde teta s ingrediencemi a v druhé ruce drží recept, který nám předá. Zbytek je jen na nás.

Pár zemí už jsme zvládli a kupodivu nám i chutnalo. Máte rádi slovenské brynzové halušky? A co takové anglické cookies nebo italské tiramisu? Lehce jsme se vypořádali i se severskou kuchyní. Po dánských bramborových kuličkách jsme se mohli utlouct. Jelikož se rádi dělíme, napíšu vám sem i dva recepty.

Filip Schreiber (17)
DD Hodonín

DÁNSKÉ BRAMBOROVÉ KULIČKY

(4 porce)

Suroviny:

- 1 lžíce soli
- 1/4 lžičky muškátového květu
- 2 vejčeka
- 200 g strouhaného sýru (niva nebo jiný výraznější sýr)
- 1/3 lžičky rozmarýnu
- 650 brambor vařených ve slupce

Postup přípravy:

Uvažené a vychladlé brambory oloupeme a rozmačkáme. Přidáme koření, strouhanou nivu nebo jiný výraznější sýr a vejce. Vše dokonale prohněteme. Nakonec směs osolíme podle chuti.

Z bramborového těsta tvarujeme kuličky velké jako klasické kupované krokety nebo trochu větší. Dánské bramborové kuličky obalíme ve strouhance a smažíme ve fritovacím hrnci dozlatova.

Kuličky necháme trochu vychladnout a můžeme podávat. Dánské bramborové kuličky můžeme podávat jako přílohu nebo samostatně s dresinkem.

ITALSKÉ TIRAMISU

Suroviny:

- 2 lžíce rumu
- 2 balíčky piškotů
- 1 hrnek silné černé kávy

Krém:

- 200 g cukru moučka
- 2 kelímky pomazánkového másla
- 2 kelímky smetany ke šlehání

Postup přípravy:

Z pomazánkového másla, cukru a smetany vyšleháme hladký jemný krém. Kávu necháme vychladit a zamícháme do ní rum. Dortovou formu vyložíme pečicím papírem nebo fólií a rozložíme do ní piškoty. Ty pokapeme rumem s kávou. Pak přijde na řadu vrstva krému. Střídavě vše vrstvíme a každou vrstvu piškotů pokapeme rumem a kávou. Poslední vrstvou by měly být krém, který posypeme kakaem. Připravený krém dáme ztuhnout do lednice. Vychlazený jej podáváme.

DORT ZEBRA

Ingredience na korpus:

4 vajíčka, špetka soli, 2 hrnky cukru krystalu (krupice), vanilkové aroma (podle chuti), $\frac{3}{4}$ hrnky oleje, 2 hrnky hladké mouky, 0,5 hrnku kakaa na vaření, 1 prášek do pečiva, 1 hrnek mléka

Postup přípravy:

Vajíčka vyšleháme společně s cukrem a špetkou soli do bělavé pěny, přidáme olej a vanilkové aroma a opět vyšleháme. Poté přidáme mouku, kakao a prášek do pečiva. Zlehka vmícháme a přilijeme mléko. Šleháme, dokud se nám nedělají v těstě bublinky. Nalijeme do dortové formy vyložené pečicím papírem a pečeme v předem vyhřáté troubě na 160 °C cca 45 – 60 minut. Zkousíme špejlí, zda je upečeno.

Ingredience na krém:

300 ml smetany ke šlehání, 4 polévkové lžíce moučkového cukru, 1 čokoládový pudink Dr. Oetker Ole za studena, 1 zakysaná smetana, 1 nízkotučný tvaroh, kakao na vaření dle chuti

Postup přípravy krému:

Smetanu vyšleháme společně s pudinkem a cukrem do husté hmoty. Přidáme tvaroh, zakysanou smetanu a kakao. Znovu vyšleháme. Dle chuti můžeme přisladit. Vychladlý korpus dvakrát prokrojíme a promažeme připraveným krémem. Zdobíme dle chuti.

Já mám nejraději čokoládu, tak jsme dort obmazali čokoládou rozpuštěnou ve smetaně a zdobili jsme to Kinder Pinguí, Kinder Bueno, kokosem a mandlemi. Byla to opravdová dobrota!

Vanesa, VÚ Janštejn

MINI ROLÁDKY S BÁNÁNEM A ŠLEHAČKOU

Suroviny:

- ½ šálku cukr krystal
- 1 lžička vanilkového cukru
- ½ šálku polohrubé mouky
- 2 lžíce másla
- 2 lžíce medu
- ¼ šálku smetany ke šlehání
- 1 ks banánu
- čokoláda na ozdobu
- potravinářské barvivo na přebarvení

Postup:

1. Vajíčka vyšleháme s cukrem a vanilkovým cukrem do pěny, lehce vmícháme mouku. Nakonec přidáme měkké máslo smíchané s medem a znovu promícháme.
2. Připravíme si dvě misky a rozdělíme si těsto na dvě poloviny. Do jednoho dáme potravinářské barvivo, po lžičkách dále na připravený plech dávkujeme těsto a střídáme barvy. Poté dáme péct do předehřáté trouby na teplotu 180 °C po dobu 10 – 15 minut.
3. Upečené těsto srolujeme spolu s navlhčeným hadříkem a necháme vychladnout.
4. Smetanu vyšleháme do tuhé šlehačky a v tenké vrstvě rozetřeme po vychladlém těstě. Do středu rolády položíme banán a srolujeme.
5. Vrch ozdobíme čokoládou podle vlastní fantazie.

Kristýna Bláhová, VÚ Janštejn

ČOKO BUCHTA

Karolínu pečení hodně baví, peče a učí péct i svoje mladší sestry.

Recept:

- 100 g másla
- 200 g hořké čokolády
- 60 g hladké mouky
- 150 g cukru
- 4 lžice mléka
- špetka soli
- 3 vejčeka
- kompotované ovoce dle chuti

Postup přípravy:

V míse smícháme vejčeka, mléko, rozpuštěné máslo a špetku soli. Přidáme nastrouhanou čokoládu, postupně přidáváme mouku. Těsto vlijeme na vyspaný plech a navrch přidáme ovoce. Pečeme v troubě při teplotě 170 °C po dobu asi 30 minut.

Karolína Olešnaníková (13), DD Ústí nad Labem

MÜSLI OD MARUŠKY

Recept:

- 1 balení ovesných vloček
- 8 lžic medu
- 3 lžice nutelly nebo čokolády

Postup:

Ovesné vločky smícháme s medem a nutelou, rozetřeme na pečící papír. Pečeme 10 minut na 160 °C. Po vychladnutí krájíme müsli na menší části. Podáváme k čaji.

Marie Olešnaníková (8), DD Ústí nad Labem

Vánoční kulinářská výzva

ADVENTNÍ SOUTĚŽ

Čas Vánoc klepe na dveře... přidej se do nové soutěže. Provoň Vaši kuchyňku a pošli fotku za chvilku...

*Vyfoť svůj vánoční počín v kuchyni,
pošli fotku a recept*

Ten, kdo nám pošle fotku svého kulinářského výtvaru a připojí recept na e-mail zacnispravne@yourchance.cz, může vyhrát zajímavé ceny a překvapení pro vítěze.

Z došlých odpovědí vybereme 5 vítězů.

Fotky a recepty nám posílejte do **31. prosince 2020**. Do předmětu e-mailu napište „**Vánoce**“, přímo v e-mailu uveď své jméno a příjmení, věk a odkud jsi. Vítěze budeme kontaktovat do konce ledna 2021.

Těšíme na Vaše výtvary! Mňam...

Váš tým yourchance

Začni správně je tu pro Tebe stále

Koordinátoři projektu Začni správně působí ve všech regionech ČR. Intenzivně zde nejen v době pandemie pomáhají konkrétním mladým lidem, kteří se po odchodu z dětského domova ocitli v tíživé životní situaci v souvislosti s korona krizí, například přišli o bydlení či zaměstnání. Koordinátoři poskytují také kontinuální podporu v 85 % dětských domovů v ČR. Na realizaci má zásluhu 25 členů interního týmu a dvě stovky dobrovolníků.

„Koordinátor je tak daleko, jako je Tvůj telefon“

Potřebuješ pokecat?
Probrat něco důležitého?
Hledáš radu?

Stačí jen napsat zprávu, mail nebo zavolat a my se Ti obratem ozveme.
Piš a volej na 602 976 611, zacnispravne@yourchance.cz.

Svépomocná skupina Domovy sobě!

Začni správně dále připravilo a koordinuje platformu Domovy sobě!, kde domovy sdílí příklady dobré praxe a yourchance plošně nabízí nejrozličnější formy podpory vychovatelům i dětem. Domovy sobě! reflektuje aktuální potřeby dětských domovů a rozlišuje tři roviny přímé podpory:

1. Vzdělávání a motivace vychovatelů

Připravujeme webináře a tipy pro vychovatele na různá témata zpracovaná experty na danou oblast, pro zaměstnance DD poskytuje bezplatnou krizovou intervenci a konzultace s koordinátory projektu Začni správně,

členem je snadné, stačí se připojit na facebookové stránce Domovy sobě!

Pomoci se meze nekladou...

Pokud potřebujete pomoc nebo si přejete sdílet svou nabídku pomoci, dejte nám vědět na:

zacnispravne@yourchance.cz.

2. Distanční výuka (a jiné)

On-line výuka a tipy na vzdělávání předškoláků i žáků základních a středních škol, odbornou pomoc pro mladé, kteří z domova již odešli – nabízíme výuková videa, pracovní listy, on-line cvičení, vedení on-line výuky, doučování žáků všech stupňů ZŠ a SŠ a konzultace s psychology pro mladé.

3. Vzájemná podpora

Sdílení příkladů dobré praxe, sdílení pomoci, dobrovolnictví.

Základními pravidly skupiny Domovy sobě! jsou nenároková bezplatná pomoc, nekritické jednání, zodpovědnost vůči sobě navzájem a respekt k jedinečnosti každého nás. Stát se

TOUR DE VYSOČINA

Koordinátorka Začni správně zažívá perné dny plné podpory mladým lidem po odchodu z dětského domova

Jak vypadá pracovní den Ivanky zatížený okolnostmi a situací mladých v aktuální covid době? Její tour de Vysočina přibližuje, co mladoši po odchodu z dětského domova řeší a jak na tom dnes jsou.

08:10

Z Tábora jsem vyrážela po osmé ranní a první má zastávka byla v Přibyslavi...

09:30 – 11:30

Patrik, 23 let, 5 měsíců z dětského domova

Schůzka s třiadvacetiletým Patrikem proběhla v jeho bytě společně s mentorem Tomášem. Pracují spolu již necelý rok a od letního kem-

pu je z nich správná dvojka a vše běží, jak má. Tomáš je sice z Českých Budějovic, ale v kontaktu jsou pravidelně. Patrik pracuje v Přibyslavi a žije ve sdíleném firemním bytě. V životě příliš spokojený není. Přibyslav je na něj malá, nikoho tam nezná. Je zde jen kvůli práci, protože mu k ní nabídli i bydlení. Rád by se přestěhoval do města, kde vyrůstal v dětském domově a zná to tam.

Patrik, mentor Tomáš a koordinátorka Ivanka

Koordinátorka Ivana a mladík Václav na fotce z října 2020

Na setkání jsme probírali jeho současnou situaci, práci a reálný plán se přestěhovat. Patrik má nějaké peníze ušetřené, tak to bude o dost jednodušší. Úkolem pro Patrika je připravit si na příště seznam věcí, které bude potřebovat do nového bytu a pomalu se poohlédnout po nové práci a bydlení. Jeho velkým plánem je dodělat si po dvou absolvovaných učňácích maturitu a zkusit vysokou školu se zaměřením na historii, která ho hodně baví a zajímá. Patrik své rodinné vazby udržuje, ale snaží se být nezávislý a samostatný.

Já i mentor Tomáš budeme Patrikovi při jeho životních změnách nápomocní v hledání bytu i nové práce. Mým cílem je ho nasměrovat a poradit, jak si on sám může tyto věci najít. Je to hlavně jeho úkol a úsilí.

Z Příbyslavi vedly moje cesty do Havlíčkova Brodu, kde jsem měla další tři schůzky s mladými.

11:45 – 12:40

Vašek, 22 let

S Vaškem jsme se potkali na parkovišti kousek od ubytovny, kde bydlí. Pracuje jako agenturní zaměstnanec v místní fabrice. Život na ubytovně není dobrý kvůli bezpečnosti a krádežím. „Zamykám si i batoh,“ říká k situaci Václav. V práci to také nemá úplně ideální. Ač ho práce baví, bojí se, že kvůli současným omezením přijde o hodiny a tím i o část mzdy. Museli jsme proto probrat pracovní smlouvu a řešit, zda ho v případě ztráty zaměstnání nebo nemoci mohou vyhodit z ubytovny. Vašek by byl rád, kdyby se objevila nějaká nová práce i s bydlením. O to

se bude s její pomocí snažit. Není totiž vázaný na Havlíčkův Brod a může se klidně stěhovat.

12:45 – 13:55

Dana, 19 let, 1,5 roku z dětského domova

S Danou se setkání odehrálo při kávě na ben-zínce. Řešily jsme zejména pracovní potíže, protože čerstvě přišla o zaměstnání. Vzhledem k jejím zdravotním komplikacím není jednoduché si práci sehnat. Dana se toho ale nebojí, je pracovitá, plná elánu a dál hledá nové místo prodavačky. S životem jí již tři čtvrtě roku pomáhá také mentorka Petra a skvěle jim to spolu funguje. Aktuálně Dana řeší také rodinné potíže. Zvažuje pomoc rodině s nezletilými sourozenci. Na setkání jsme probraly Daninu aktuální situaci, postup, jak s prací, s rodinou, a pokecally o věcech, které ji trápí a nejsou jednoduché.

14:00 – 15:00

Markéta, 18 let, 5 měsíců z dětského domova

Téměř devatenáctiletá Markéta žije v Domě na půl cesty v Havlíčkově Brodě. Vyzvedla jsem ji v její nové práci a cestou k bydlišti jsme v autě prošly aktuální život a provozní věci. Třeba jak jí to jde v práci, zda a jaké má kamarády, jak se jí daří hospodařit a vycházet s penězi. Také ale, jak se o sebe stará a vůbec, jak se jí v Domě na půl cesty žije. Její dotazy dále směřovaly k rodinné situaci, protože jí otec dluží peníze z výživného a Markéta zvažuje trestního oznámení.

Domů do Tábora jsem dorazila kolem 17. hodiny. Tam jsem se věnovala záznamům z proběhlých setkání a tomu, co jsme na nich řešili a jaké jsou následné kroky a další setkání. Také vždy v podvečer řeším přes Messenger další mladých a jejich dotazy.

Slečna Markéta s Ivankou při setkání v autě

Aktuální situace nám práci velmi ztěžuje. Už jen to, že se nemůžeme při našich schůzkách potkat v této zimě na nějakém klidném teplém místě třeba nad kávou. Osobně podstupuji i riziko nákazy, protože potkávám v jižních Čechách a na Vysočině mnoho lidí, kteří se pohybují v různých komunitách. Přesto mě má práce moc baví a naplňuje.

Přejme všem mladým lidem šťastný start do dospělosti a plno energie pro své plány, počiny a řešení stávajících složitostí. Ať současnou dobu ustojí bez velkých ztrát, pádů a kolizí... Společně to zvládneme!

Ivana Longinová

koordinátorka projektu Začni správně
pro Jihočeský kraj a Vysočinu

Renata Majvaldová

PR manažerka yourchance o.p.s.

Foto:

Ivana Longinová

www.zacnispravne.cz
www.yourchance.cz

Slečna Dana

Součástí projektu Začni správně je dobrovolnický mentoringový program, který propojuje mladé lidi odcházející z dětského domova nebo pěstounské péče s dospěláky, takzvanými mentory, kteří jim pomáhají najít cestu životem. Mladší zapojení do mentoringového programu mohou se svým mentorem probírat otázky spojené se vzděláním, profesí, vztahy..., prostě s každodenním životem. Aktuálně je do mentoringového programu zapojeno přes dvě stovky mentorů.

Začal nový ročník on-line hry Rozpočti si to!

Finanční vzdělávání formou soutěže pro rodinné skupiny v dětských domovech: Nový ročník on-line hry Rozpočti si to! odstartoval 1. listopadu 2020! Zapojit se můžete také vy a vaše týmy – rodinné skupiny v dětských domovech

„Čas karantény je možné v dětských domovech využít pro větší stmelení dětí. Právě pro ně a jejich vychovatele nabízíme v rámci našeho druhého projektu Finanční gramotnost do škol možnost zapojit se do on-line soutěžní hry Rozpočti si to! Hra prověřuje a zdokonaluje finanční a digitální gramotnost a rozvíjí zdravé finanční návyky zúčastněných,“ přibližuje Michaela Škorníčková, metodička obou projektů yourchance.

On-line hra je rozdělena na tři kola: první kolo je zaměřeno na profil herní rodiny (domácnosti) a její bydlení, dopravu a jídlo; druhé kolo pak na další výdaje domácnosti (např. oblečení, média apod.); ve třetím kole se týmy zabývají tématem Vánoce, tvorbou finančních rezerv a investicemi. Hra je doplněna o kreativní a bonusové úkoly, které jsou dobrovolné, ale pomohou proniknout hlouběji do problematiky peněžního toku herní rodiny a její konkrétní situace.

Cílem týmů je nasbírat co nejvíce virtuálních zlatých herních mincí Chechtáků. Úspěch ve hře záleží na vědomostech, aktivitě týmu a na zvolené strategii. Rozhodnutí, která tým udělá, může ovlivnit rozpočet týmu i finální zisk Chechtáků. Kromě toho musí týmy myslet i na spokojenost členů herní domácnosti.

Těšíme se na Vaše výkony, originální pojetí a přínos všech přihlášených týmů. Registrace je možná ve webové aplikaci:

<https://www.rozpocitisito.eu/>.

Další informace najdete na webu hry:

<http://www.rozpocitisito.cz/>.

S dotazy se obraťte na e-mail:

rozpocitisito@fgdoskol.cz.

Začni správně

**NOVÁ KNIHA
PRO MLAĐOCHY**

Manuál samostatného života

Naše nová publikace je určena mladým lidem, kteří se připravují na odchod z dětského domova nebo pěstounské péče a startují svůj život DOSPĚLÁKA.

Praktická příručka provede čtenáře všemi oblastmi dospělého života: od péče o sebe, své zdraví a osobní rozvoj až po rady, jak hospodářit ve svém prvním bydlení, na co si dát bacha a jak ušetřit. Získáte tipy, jak si hlídat svoje finance a umět s penězi vyjít. Naučíte se, jak na psaní životopisu, kde si hledat práci a jaké typy pracovních smluv existují.

Manuál mladochům je doplněn super odkazy, dotazníky a testíky. Něco pro sebe si zde najde každý z vás.

Autorský tým knihy jsou dámy z projektu Začni správně: Michaela Škorníčková,

Gabriela Štiková, Dominika Šenková a Marcela Belicová. O poutavé ilustrace v knize se postaral Václav Ráž.

Máte o knihu zájem? Předobjednejte si ji, pište na zacnispravne@yourchance.cz a ještě teplá z tiskárny pojede rovnou za vámi.

Dobré víly a Viktor Tauš vzali děti z domovů do Filmu naživo

Během jarního nouzového stavu vznikl pozoruhodný projekt, za nímž stojí tvůrčí tým režiséra Viktora Tauše a tří českých divadelních souborů.

Prckové z DD Chomutov
s Viktorem Taušem

Z natáčení večerníčku Pastýřka a kominíček na střeše pražské Lucerny.
Na fotce Bet Orten, Tereza Ramba a děti z DD Mladá Boleslav

Natáčeli divadelní představení jako film a v té podobě ho vysílali do desítek kin po celé zemi. A protože všechno začalo příběhem Amerikánky - dívky z dětského domova, přidala se také organizace Dobré víly dětem, aby do díla zapojila opravdové děti z dětských domovů.

Projekt Film naživo se zrodil v čase nouzového stavu, kdy tým Amerikánky zasáhlou vládní opatření těsně před naplánovanou šňůrou představení na scéně Jatka78. Viktor Tauš přemýšlel, jakým způsobem může v souladu s realitou dostat příběh k lidem. Nakonec se ho rozhodl inscenovat mimo divadlo - v prostředích, která mu přinesla nový kontext a zároveň se stala obrazem živého umění v čase nouzového stavu. A tak se Amerikánka hrála v kleci pro hyeny v královedvorském Safari parku nebo na vzletové runway.

„Tu inscenaci jsme natáčeli živě, v jediném autorském záběru, který vstupoval do intimního prostoru herců, nebo se naopak soustřeďoval na prostředí kolem nich,“ říká k natáčení Filmu naživo Viktor Tauš. „A do té formy jsme se zamilovali, protože divácký zážitek z ní byl daleko víc kinematografický, než divadelní. Proto jsme se rozhodli v tom pokračovat a oslovit další spřátelené divadelní soubory,“ dodává.

MÍSTO PRO DĚTI

Téma příběhu Amerikánky, tedy dívky v ústavní péči, upínající naděje ke svému otci kdesi za oceánem, zaujalo členky neziskové organizace Dobré víly dětem. Ty se dlouhodobě věnují dětem z dětských domovů. Každý týden si s nimi jezdí hrát, povídat, učit se a objímat. Dobrá víla Tereza Šindlerová, která Amerikánku objevila, sebrala odvahu Taušův tým kontaktovat a navrhnout realizaci charitativních představení.

Cirk La Putyka:
Caleidoscope2
na Karlštejně
a děti z DD
Mladá Boleslav

„Takové propojení mi dávalo ohromný smysl, protože Terežka s Eliškou představují přesně to, co my řešíme,“ popisuje své motivace.

Viktoru Taušovi se návrh líbil, jenže jemu i Vítám zkřížila plány koronavirová epidemie. Výnosy z živě promítané Amerikánky vzhledem k aktuální situaci putovaly organizaci Medici na ulici a spolupráce s Dobrymi vílami proběhla jen formou koncertu Elišky Křenkové a Petra Ostrouchova pod okny Dětského domova se školou na Praze 2. Lepší možnosti se dětem naskytly až s propojením Taušova týmu s dalšími divadelními soubory a vznikem Filmu naživo. Viktora Tauše totiž napadlo navázat úplně nový typ spolupráce, který se později uskutečnil přímo před kamerami.

NAŽIVO V AULE, BAZÉNU I NA HRADĚ

Představení Filmu naživo se postupně ode-

hrála v neobvyklých a nápaditých prostředích. Kaleidoskop od La Putyky se zaskvěl na Karlštejně, akrobati Losers lítali Vzduchem v opuštěném chomutovském bazénu a Pérák od Vosto5 oživil aulu pražské právnické fakulty. Jediným živým publikem byli hercům a akrobatům kluci a holky z Dismanova rozhlasového dětského souboru a také dětských domovů v Novém Strašecí, Mladé Boleslavi nebo Krnsku. Ti si před každým představením mohli navíc vyzkoušet různé filmařské činnosti, akrobatické kousky nebo se blíže seznamovat s divadelním světem.

Na temnější představení Amerikánky v opuštěném sanatoriu v Kostelci nad Černými lesy se přišli podívat Ruda, Mili, Eva, Radek, Patrik a Michal – dospěláci, kteří dětským domovem v minulosti prošli, stejně jako hlavní hrdinka. *„Bylo to nádherný a popravdě dost silný a hlu-*

boký," popsal představení Ruda. „*To natáčení bylo prostě síla a vše se vrátilo a jsem ráda i tak, že se o tom mluví,*“ popsala své zážitky Mili. „*Pro lidi, jenž to zažili, to nebyl jen film, který šel v přímém přenosu do kin, ale kus nás všech,*“ dodala těsně po představení.

SVĚTY SE SETKALY

Film naživo nerozšířil obzory jen holkám a klukům v živém publiku, ale i lidem ve čtyřiceti kinech po celé zemi, kteří se přidávali jako publikum virtuální. „*Viktorův nápad byl skvělý. Vytáhl děti z ústavu, postavil je před kameru a tak na ně upozornil. Pomohl nám šířit osvětu o situaci osmi tisíc dětí, které v České republice žijí v ústavní péči a potřebují naši pozornost,*“ popisuje přínosy spolupráce Tereza Šindlerová. „*Často trpí citovou deprivací a více*

než hračku potřebují objetí. Proto za nimi každý týden jezdíme a snažíme se je motivovat k tomu, aby uvěřily, že mohou být v životě šťastné,“ dodává.

Tvůrčí tým Filmu naživo plánuje další pokračování, záznamy uplynulých inscenací jsou ale stále ke zhlédnutí na webových stránkách projektu (Filmnazivo.cz). Dětské domovy spolupracující s organizací Dobré víly dětem k nim navíc dostanou přístup zdarma, takže si opravdu všichni účinkující mají možnost zážitky z natáčení připomínat. A že stály za to!

Barbora Vrablíková

**Chcete si v domově zpříjemnit zimní večer
a promítnout některé představení?
Pošleme vám zdarma přístup k filmu.
Pište na e-mail: tereza@dobrevily.cz**

Představení Vzduchem se natáčelo v opuštěném chomutovském bazénu. Byly u toho i děti z DD Chomutov, Krnsko, Mladá Boleslav a Nové Strašecí

Stipendia pro šikovné a zručné

Rádi bychom vám představili nový projekt, který vznikl ve spolupráci Nadace The Kellner Family Foundation a Střední odborné školy uměleckořemeslné, která sídlí v Praze 9. Nadace poskytne této odborné škole finanční prostředky na sociální stipendia pro její studenty, kteří mají výtvarné nebo rukodělné nadání a rádi by se v tomto směru rozvíjeli.

Uměleckořemeslná škola přináší možnost vystudovat některý ze zajímavých a netradičních uměleckých oborů, např. kovář a zámečník, pasíř, truhlář a řezbář, zlatník a klenotník, keramik, vlásenkář a maskér, štukatér, pozlacovač, sklenář, rytec nebo starožitník.

Do příštího Zámečku chystáme rozhovor s ředitelem školy Radkem Coufalem - nejen o tom, zda i v dnešní době může mít řemeslo „zlaté dno“. **Petra Štětková**

Nadace The Kellner Family Foundation hradí dětem z dětských domovů stipendia, která jim umožní studovat na této odborné škole. Podmínkou přijetí je úspěšné absolvování talentových zkoušek.

Bližší informace o jednotlivých studijních oborech jsou k dispozici na stránkách školy

www.umeleckoremeslna.cz

Zájemci o stipendium kontaktujte Petru Štětkovou z Nadace The Kellner Family Foundation.

Telefon:

702 211 488

E-mail:

stetkova@kellnerfoundation.cz

The Kellner
Family
Foundation

Zajímavé obory? Zlatník, vlásenkář, maskér, umělecký kovář...

dostupná kvalitní motivující přátelská

Open Gate

Gymnázium a základní škola

#Stipendium

Velkorysý stipendijní program
Nadace The Kellner Family Foundation
pro studenty osmiletého gymnázia.
Sociální stipendium získalo od založení
gymnázia už 343 studentů.

- kellnerfoundation.cz/open-gate
+420 224 174 462
info@kellnerfoundation.cz

#Všestranný rozvoj

Kvalitní vzdělání dostupné pro motivované žáky
a studenty. Dejte nám vědět o své motivaci a talentu!

- opengate.cz
+420 724 730 512
info@opengate.cz

 [kellnerfoundation](https://www.facebook.com/kellnerfoundation)
[opengateschool](https://www.facebook.com/opengateschool)

Dny otevřených dveří

- 12. listopadu 2020
- 21. ledna 2021

Můžete nás navštívit i jindy, domluvte
se s námi, kdy se vám to hodí.

Vánoční soutěž

Pochlubte se výrobky s vánoční tematikou!

Nadace Terezy Maxové dětem ve spolupráci s bankou ING vyhlašuje soutěž o nejpovedenější výrobky s vánoční tematikou (např. obrázek, keramický výrobek, vánoční dekorace...) Fantazii se meze nekladou.

20 nejlepších prací oceníme sportovními batůžky na kolečkách a multifukčními šátky TERIBEAR.

Uzávěrka prací je 31. 12. 2020, výsledky vyhlásíme do 15. 1. 2021.

Obrázky můžete zasílat e-mailem na adresu: info@terezamaxovadetem.cz
a výrobky poštou na adresu: **Nadace Terezy Maxové dětem, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2.**
Svou práci prosím označte svým jménem a adresou.

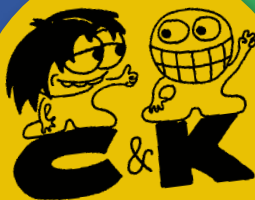

Nadace Terezy Maxové *dětem*

ING BANK FOND
NADACE TEREZY
MAXOVÉ DĚTEM

NENÍ KOŠÍK JAKO KOŠÍK

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

Zas nový pravidla - bez košíku se dovnitř nedostanete

HOROSKOPY

Bližence,

spočítej, kolik je jehličí na vašem vánočním stroměčku, pak to číslo vyděl počtem vánočních ozdob a výsledek potom ještě vyděl počtem dárků, které dostaneš. Výsledné číslo je životně důležité, a proto si ho dobře zapamatuj! Přesně za rok se v Zámečku dozvíš, co znamená.

Býku,

hned od zítra začni každý den cvičit kliky a sklapovačky, abys měl pevné svaly. Vánoce ti totiž přinesou spoustu radosti, tak musíš být silný, abys ji všechnu unesl.

Rybo,

pověz, co tě žere na Vánocích?

Vodnáři,

na Štědrý den postav sněhuláka a kolik dnů potrvá, než roztaje, tak přesně tolik měsíců zbývá do doby, než se strašně moc zamiluješ do úplně úžasného človíčka.

Lve,

až potkáš Santa Klause, spočítej mu všechny vousy. Pokud jich bude mít víc než tisíc, bude z tebe za pár let slavná světová popstar. Vauu!

Raku,

na Štědrý den si obleč hnědou ponožku na levou nohu a zelenou ponožku na pravou. Hnědozelené spojení s barvou Země tě ochrání od všech průšvihů!

Kozorohu,

přestaň věšet hlavu a radši začni věšet vánoční ozdoby. Uvidíš, že adventní čas všechny tvé chmury zažene.

Štíre,

jestli tě nebaví zima, zkrát si čekání na léto nějakým filmem z teplého prostředí, ale pozor myslím z teplého, ne z teplého...

Střelce,

přestaň nad vším pořád přemýšlet a o Vánocích zkus úplně vypnout mozek. Já ho mám vypnutý celý rok a je to pohoda...

Berane,

trpělivost růže přináší a ty se jich už brzy dočkáš! Ale pozor, víš jak dopadla Růženka...

Váho,

ve hvězdách čtu, že ti na Silvestra zamotá hlavu nějaký kluk, prý se bude jmenovat Jim Beam.

Panno,

chtěl jsem ti napsat k Vánocům moc hezký horoskop. Ale pak jsem si uvědomil, že stejně žádná Panna tyhle horoskopy už dávno nečte, tak proč házet perly sviňkám, že?

Namaluj dáreček

Jsme rádi, že jsme s vámi stále ve spojení. Vyhlášíme výtvarnou soutěž pro děti:

**NAMALUJ DÁREČEK,
JENŽ TĚ POD
STROMEČKEM NEJVÍCE
POTĚŠIL**

Obrázky dětí vystavíme na webových stránkách našeho spolku k hlasování veřejností.

Uzávěrka k doručení obrázků je ke dni 31. 1. 2021.

Podrobnosti o soutěži najdete na našich stránkách

www.vespojenios.cz.

Jana Buriánková, předsedkyně

Helmutova básnička pro Kláru i Tonička

Konečně Zámeček vyšel,
tolik věcí se tam píše...

Třeba jak se zbavit nudy
a jak válet v sněhu sudy,
co dělat, když covid straší
a jak vařit vtipnou kaši.

Jak se prát, když nemáš svaly
a jak těm, co se ti smáli
do kalhot dát tajně myš zlou,
aniž by se na to přišlo.

A pokud na tebe přijdou,
máme tip na tajné skrýše,
o tom všem Zámeček píše.

Helmut

Ahoj Zámečata, blíží se Vánoce, těšíte se? Já se na Vánoce těším každý rok hlavně proto, že se konečně na chvíli zastavím, přestanu furt někde lítat a jsem v klidu doma. Z tohoto pohledu máme Vánoce víceméně už od jara. Musíme být doma, nikam nemůžeme, je zakázáno sportovat, cestovat, nakupovat, dokonce se nesmí chodit do školy ani do kroužků...

Díky koronaviru tak máme vánoční klid každý den, chtělo by se napsat. Jenže ono to tak není. Ono je totiž velký rozdíl, jestli něco můžeme, nebo musíme. V tom, že něco můžeme, je krásná a úžasná svoboda. Když něco musíme, tak je to příkaz. A to pak nebaví nic.

Moc bych si přál, aby přes všechny ty příkazy a zákazy, které nám prevít Covid-19 způsobil, jste si dokázali Vánoce užít. I když budou třeba jiné než v minulých letech. Možná nebudete pořádát pro dospěléky a své kamarády vánoční besídky, na náměstích se neuskuteční trhy a ulice neprovoní punč.

Ale pořád můžete být s tím, s kým je vám dobře a s kým budou Vánoce kouzelnější, než sluchátko Macha a Šebestové.

Milá Zámečata, užijte si Mikuláše a čerty, celý advent, Vánoce, Nový rok... A nezapomeňte, Zámeček je s vámi!

Šťastné a veselé!

Ondřej Helmut Polák